

„Varjatud kuningriik“ * Birgit Õigemeel

KOOLILASTE AJAKIRI

HIND 2,24 €

05
2013

HEALAPS

AUHINNASADU

Barbinduse balleti-peaauhinnad võitsid **ANNIKA TOMSON** Pärnjõelt ning **ANDŽELIKA BEKKER** ja **ANETE RAABE** Türit. Ergutusauhinnad saavad **ELISABET HEIN** Jõgevast ning **MERILEY RAUDSEPP** ja **HANS ERIK KULLA** Laevast.

Palav maitervitus kõigile sõpradele ja sugulastele!

Ja ongi aeg teatavaks teha märtsinumbri välja kuulutatud võistluste võitjad. Lõuna-estlaste auhinnad toimetame nagu ikka Tartu O. Lutsu nim. Keskraamatukogu lasteosakonda (Kompanii 3/5, Tartu) ning Põhja-, Lääne- ja Ida-Eestis elavate laste preemiad ootavad neid Kullo Lastegaleriis (Tallinn, Kuninga 6). Kellel on muid soove ja ettepanekuid, neil palume need toimetusele läkitada e- või tavaposti teel!

Mõnusaid kevadisi mõtteid ja tegusid soovides, lgavesti Teie Triibu-Liine

Ristsõnaplaadid tõi loosiõnn **MARK DMITROVSKILE** Hiiumaalt ja **LAURA HEINMÄELE** Puurmanist.

Väikese märtsiini lahendajatest olid võidukad **MIKK VALK** Muhumaalt ja **ANETE MILLER** Põltsamaalt.

Lembitu-mõistatuse auhinnaraamatu saab **KARINA JÄÄGER** Põlvamaalt.

Kiirküsimusele vastasid paljud, et „Shreki“ lavastas Nokia Kontserdimaja, kuid see oli hoopis etenduste toimumise koht, lavastuse tegi ikka Nuku- ja Noorsooteater. Esimese õige vastuse läkitas ja teatripiletid võitis **CARL ALEKSANDER KATALSEPP** Tallinnast.

Mõistatuste lahendajaist olid parimad ja nobedaimad **BRANDON LEPIK** Puurmanist ja **MARTEN MÄGI** Viljandist.

Pusleauhinnad Rekatolt võitsid **PUHJA GÜMNAASIUMI 1B klass, MARILI PIIRISILD** Vilustest, **MARIANA JÕGI** Puurmanist, **ANDREAS NURMSALU** Türit, **AIRIKA HEINASTE** Koerust ja **TRIINU SEPP** Tallinnast.

Täname Kultuuriministeeriumi, Kultuurkapitali ja Hasartmängumaksu Nõukogu. Suur aitäh Haridus- ja Teadusministeeriumile, kes tellis ajakirja meie põhikoolidele!

HEA LAPS SELLES NUMBRIS:

LAHEDAT LUGEMIST

Maarja Petersoni, Andreas Kaaveri,
Berit Hindovi luulet — 4
Birgit Kreemi „Pärnu jõe kuldkalake” — 5
Aleks Tammiksaare „W.I.M.O.” — 6
Ideaalne koolilaps ideaalne riidetekapp — 8
Luulet Järveotsa Gümnaasiumist — 10
Oma sulega: Laura Sauga — 11
Jukka Itkoneni luulet — 12

GALERII

Vanalinn Hariduskolleegeiumi näituselt — 13

MAAILM MEIE ÜMBER

Tore loodus: Mai Zernask teelehest — 14
Tere, lind! Peep Veedla väänkaelast — 16

Ühetähelugusid — 18
Järjehoidja — 19
Vahva vahetund: Kihnu koolis — 20
Poster 1: „Varjatud kuningriik” — 21
Poster 2: Birgit Öigemeel — 22

TEE ISE!

Osavnäpp: Lully Gustavsoni käevõru emale — 25
Mustkunstnik Ande õunatrikk — 26

Irise näomaaling: haljas ämblikmees — 27
Sandra sööginurk: riisnuudlisalat, astelpajutarretis — 28

NUPUTA JA NAERA!

Ilmar Trulli ristsõna — 29
Lembitu mõistatus, mairiin — 30
Paetisme — 31
Naeru-uss — 32

ELUMELU

„Mida näerad, koolijüts?” võitjad — 33
Simuna valla luulevõistlus — 34
Tähelennud: Birgit Öigemeel, Cimorelli — 35
Thomas Scheileke koomiks — 36
Kino: „Varjatud kuningriik” — 37
Hobid ja huvid: Anna-Maria intervjuu Lauri Suchiga — 38
Siit ja sealt — 39
Sõber Veltzi rokokool: Punkrokk ja Sex Pistols — 40
Autonimed: KIA — 42
Rimonne: Hot Wheelsi seinaralli — 43
Rekato: vana hea Alias — 44

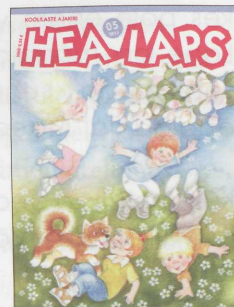
Ajakiri Hea Laps ilmub 1994. aastast

Väljaandja: MTÜ Hea Laps
Harju 1, 10146 Tallinn, tel: 631 44 28
e-post: hea.laps@mail.ee

Peatoimetaja: Leelo Tungal
Kujundaja: Vivika Kalt
Levi: Anna-Magdaleena Kangro

Trükk: Reusner AS
Ajakiri Hea Laps on autorikaitse objekt

Tellimlne ja info: www.healaps.ee
meili teel tellimine@healaps.ee
ja Eesti Posti koduleheküljelt
Hind üksikmüügis 2,24

Kaanepeit: Ülle Meister

Serafima Doketova Narva Soldatno Gümnaasiumi 1A klassist

Andreas Kaaver
Võru Kreutzwaldi Gümnaasiumi 6.b klassist

MEIL VEAB

Tore on olla eestlane Eestis,
rääkida emakeeles ja elada ilusal isamaal,
kus vahelduvad neli aastaaega
ning looduses saab vabalt ringi uidata ja sportida.

Tore on elada väikeses linnas,
kus puudub suur lärm ja tihe liiklus.
Tore on olla kuendas klassis,
kus sõpru on palju,
saab nalja ja naeru.

Tore on olla kaheteistaastane,
kes pole enam väike, ent mitte ka suur.
Lahe on mängida poistega võrkpalli,
sõpradega suhelda,
õppida ja lugeda.

Küll meil ikka veab, et Eestis on hea,
ja väikelinnas Võrus sõpradega koos -
tarkust koguda, treenida ja mängida
ning vahel väljaski hängida.

HEALAPS
SELLES NUN

LAHEDAT LUGEMIST
Klono Peterson, Anders Kodan, igne or
Berit Hindov luulet - 4
Bigit Oigeme-Rannu, Jõe lüüskõla
Aleks Tammsaare, W.L.M.O. - 8
Ideoloogid kodulapside teadmisalal - 8
Luulet Järveäärse Gümnaasiumist - 10
Oma sülega, Laura Sooda - 11
Luulet liikumise luulet, Tõnis (Tallinn) - 12
Kõnelduste ja eessõnad - 13
GALERII: teadmisalade õpetajate
Vanilina Hariduskollegiumi - 14

Berit Hindov
Viluste Põhikooli 2. klassist

Nii valge väljas
ja päike särab taevas -
on ju kevad tulemas!

Maarja Peterson
Abja Gümnaasiumi 3. klassist

MINU EMME!

Mu ema on ilus,
mu juukseid ta silus.
Ta naer kui päike
annab tuppa läike.

Kallis ta on mulle,
ja mina kallis olen talle.
Kallistas mind hellalt tema,
sest ta on ju minu ema.

Pärnu jõe kuldkalake

II koht

Birgit Kreem Pärnu Rääma Põhikooli 8.b klassist

Elasid kord Pärnu jõe ääres väikeses majakeses eite-taati. Eit oli töökas ja muudkui kudus ja heegeldas sokke ja kindaid, vahel mõne kampsunigi sekka. Taat oli tavaline laisk pensionär, rüüpas õlut ja püüdis jõekaldal kala. Aga ei näkanud tal just eriti tihti, vahel mõne särjepojukese sai.

Kord, kui eit jälle aias puu vilus käsitööd tegi, kuulis ta taati aia taga roostikus kellegagi jutu ajamas. Läks siis asja ligemalt uurima ja mis ta nägi...

Taat oli püüdnud kinni kuldkalakese! Hetkel, kui ta taadi manu jõudis, küsis kuldkalake taadilt: „Mis on siis sinu kolmas soov?” Taat avas suu, et oma viimane soov öelda, kuid eideke jõudis tema suu sulgeda. Ta küsis taadilt: „Mida sa juba soovisid?”

„Kas sa siis ei näe või?” küsis taat. „Vaata, siin on kast õlut ja ämbritäis kalu, mida ma temalt soovisin.”

„Ja mis on meil neist kasu?” pahandas eit. „Maja laguneb ja arved on maksmata.” Eit jäi korraks mõttesse ja ütles: „Minul käsitöömüük mitte ei edene, sest ma ei

saa oma haigete jalgadega seda linnas pakkumas käia. Soovi kuldkalakeselt kolmandaks sooviks üks korralik internetiühendusega sülearvuti.”

No ega taat oma eidekese vastu saanud ja nii ta pidigi kalakesele eide soovi edastama. Kuigi ta ise oli tahtnud uut õngeritva tellida.

Peale kolmanda soovi täitmist lasid nad kuldse ja rõõmsa kalakese jõkke tagasi. Ujub ta siiani Pärnu jões rõõmsalt edasi ja ilusate ilmadega on jõekallas paksult mehi täis, kes teda kinni püüda unistavad...

Aga eidel-taadil nüüd kõike külluses. Lapselaps õpetas eidekesele arvutitarkust ja eidekesel nüüd oma internetipood. Käsitöötellimusi aina tuleb ja nüüd juba naabrieidekesed abis kudumas. Ja ega eideke ka taati unustanud. Ostis talle esimese netimüügitellimuse raha eest uue õngeridva.

Ja nii nad nüüd elavadki õnnelikult oma pensionäri elu.

W.I.M.O. ehk Wolfi isiklik Metsa Orkester

II koht tänavusel Sten Roosi muinasjutuvõistlusel

Aleks Tammiksaar Väandra Gümnaasiumi 6.b klassist

Elas kord üks rebane, kellele meeldis Mezzo TV-d vaadata. Ta vaatas, õigemini kuulas, seda kanalit tunde ja tunde, kuna talle meeldis väga klassikaline muusika. Rebase Wolfgang Amadeuse, hüüdnimega Wolfi, eluunistus oli dirigeerida päris oma orkestrit, kuid ta ei teadnud, kust alustada. Kunagi oli ta küll ühel kontserdil käinud, kus oli mängitud ühe kuulsa helilooja palasid, kuid ta ei mäletanud enam, kelle lood need olid, ning see oli ka väga ammu.

Wolfi asus tegutsema. Pillide saamiseks tegi ta taotluse Metsaelu Korraldamise Sihtasutusele. Vaja oli muretseda kolm viiulit, kaks klarnetit, kaks flööti, üks trompet, klaver ja trumm. Toetus tuli, kuna keegi polnud varem sellisele mõttele tulnud, et orkester teha, ja iga innovaatiline tegevus leidis toetuse. Selle saamise üks tingimusi oli korraldada metsarahvale suur kontsert seitsme nädala pärast, veel enne suve lõppu.

Järgmiseks korraldas Wolfi suure *castingu*, et orkestrisse pilliloomi leida. Sisse pääsemiseks pidid loomad oskama pilli mängida ja nooti lugeda.

Castingule oli kogunenud palju metsarahvast. Sinna oli tulnud nii tõsiseid ja kuulsaid pilliloomi kui ka naljaloomi, kes pilli mängida ei osanudki. Esiteks pidid loomad esitama noodist tundmatu loo ja kui see õnnestus, olid nad pääsenud orkestrisse. Kuna paljud said sellega hakkama, otsustas Wolfi veel ühe vooru teha. Selles voorus moodustas rebane 10-liikmelised grupid ning eilne tuli esitada üks lugu tema dirigeerimise all. Selles voorus sõelus Wolfi välja kõik, kes ei suutnud koos mängida. Järele jäid vaid parimad, kes pääsesid Wolfi orkestrisse. Niisiis said orkestrisse keelpille ehk siis viiuleid mängima jänes Vanessa, ilves Antonio ja rebane Niccoló. Klarnetit hakkasid puhuma kährikkoer Ivan ja hunt Bernhard-Henrik, flöödimängijateks said orav Giulio ja nugis Evald. Trompetiga alustasid hunt Louis ja mäger Dizzy. Trummi hakkas taguma karu Ringo ja klaverit mängima metssiga Johann Sebastian. Wolfi oli saanud päris oma orkestri, ja seda kõigest seitsme päevaga.

Asi läks aga üha keerulisemaks, välja tuli valida

repertuaar, mida mängima hakata. Wolfi palus endale appi kaaren Gustavi kontsertmeistriks. Nüüdseks oli orkester 12-liikmeline. Kaaren Gustav soovitas orkestri juurde kutsuda ka koori. Nii tehtigi ning laulma tulid ööbikud ja lõokesed. Esimeseks proovikiviks valiti Vivaldi „Aastaajad”. Kerge see just polnud, aga tublid muusikud said sellega suurepäraselt hakkama. Teiseks looks valiti Beethoveni 9. sümfoonia „Ood rõõmule”. Koos selle looga tulid mängu ka ööbikud ja lõokesed. Nende lauluhääled olid imelised. Kõik sujus, kaaren Gustavil tuli muusikapalu kui varrukast Wolfi oli saanud selgeks dirigeerimise ja kontserdipäev oli kindlaks määratud ning kutsedki metsarahvale laiali saadetud. Seda tegi tubli Petskin, teate ju küll seda kirjakandjat.

Kontserdi alguseni oli jäänud veel vaid kolm päeva, kui juhtus midagi ootamatut. Kokku lepitud proovi ei tulnud ööbikud ega lõokesed. Linnud olid lihtsalt kadunud. Kõik hakkasid neid otsima, aga asjatult, sest linde ei leitud. Wolfi oli väga õnnetu ja kartis, et kogu tema ettevõtmine läheb vett vedama ja kontserti ei toimugi. Lõpuks taipas kaaren Gustav, et ööbikud ja lõokesed on lõunamaale ära lennanud ja kiiresti tuleb leida neile asendajad. Üheks võimaluseks oli kaupa teha leevikeste ja tihastega, kuid need linnud ei tahtnud koos esineda, kuna nad võistlesid toidu nimel. Wolfi ei teadnud, mida teha. Õnneks suutis kaaren Gustav lindudega siiski „diili” teha, lubades neile aastaringelt

piisavalt toitu leida. Nüüd järgnesid pikad proovipäevad ja kuigi leevikeste ja tihaste lauluhääled ei kõlanud nii puhtalt kui ööbikutel ja lõokestel, said nad siiski hästi hakkama.

Seitse nädalat oli läinud lennates ja käes oli kauaoodatud kontserdipäev. See algas hommikuse peaprooviga. Kõik asjaosalised olid kohal, pillid pandi häälele ja lauluhääled lauldi lahti. Siis aga juhtus jälle midagi ootamatut: karu Ringo läks trummidega väga hoogu ja lõi ühe kiire trummisoolo ajal trummi lõhki. Kõik ehmusid ja vaatasid imestunult Ringo poole. Wolfi läks paanikasse ega saanud sõnagi suust, kuid kaaren Gustav jäi rahulikuks. Ta oli sellele varem mõelnud ja muretsenud igaks juhuks teise trummi. Nüüd olid mured murtud ja orkester võis metsarahva ette astuda.

Kogu metsarahvas oli kogunenud kuulsa Christoph Hundi väljakule ja ootas põnevusega kontserti. Kohal oli ka Metsaelu Korraldamise Sihtasutus. Kui loomade kontsert õnnestub, võib W.I.M.O. ehk Wolfi Isiklik Metsa Orkester pillid endale jätta, kui ei, võtab sihtasutus need tagasi. Muidugi oli kontsert suurepäranne ja metsarahva aplaus ei tahtnud lõppeda ning orkester võis pillid rahuks endale jätta. Siga Arbo filmis ka kogu kontserdi üles ja postitas selle Youtube'i ning see sai seal mõne nädalaga rohkem vaatamisi kui Gangnam Style pika ajaga. Nii sai rebane Wolfist koos oma orkestriga metsa kuulsus ja peagi sai ta esinemiskutseid kogu maailmast.

IDEAALNE KOOLILAPSE RIIDEKAPP RIIDEKAPP-REISIKOTT

Ago Rootsma Türi Põhikoolist

Ühes ideaalses koolilapse riidekapis võiks olla palju riideid. Seal võiks olla kõiki rõivaid ja jalanõusid vähemalt 2 paari. Alustame peakatetest ehk ülevalt poolt. Nokkmütse peaks olema 3 tükki – võib juhtuda, et mõni läheb katki või kaob ära. Näiteks koer närib katki. Külmemateks päevadeks oleks vaja paar tuttmütsi ning muidugi peaks olema ka ujumismüts.

Salle peaks olema 3 tükki, kuna külma ilmaga läheb kurk valusaks. Peaks olema ka paar kaelarätikut stiilipäevadeks.

Liigume edasi jopede juurde. Neid peaks olema 4 tükki, kuna leidub nii külmemaid kui ka soojemaid aegu. Suvepäevadeks oleks vaja veel 2 tagi.

Kui sissepoole vaadata, siis läheb vaja 5 dressipluusi, et midagi T-särki peale panna. Edasi peaks olema hulk T- särke: üks trenniks, 2 kooliks ja 1 pidulikum. Vaja on ka triiksärki.

Allapoole vaadates oleks vaja igaks juhuks 5 paari teksapükse. Trennide jaoks oleks vaja veel 2 paari dressipükse ning otse loomulikult lühikesi pükse – 3 paari. Aluspesust ma rääkima ei hakka, vaid lähen edasi sokkide juurde. Kapis võiks olla 10 paari madalaid sokke soojadeks päevadeks ja ka 5 paari kõrgemaid sokke. Võiks olla veel villaseidki sokke – koerilmadeks.

TRUMMIPÕRINAL edasi jalanõude juurde! Seal võiks olla 2 paari saapaid, sandaale ja nii kõrgemaid kui ka madalamaid vaba-aja-jalanõusid ja muidugi ka plätusid. Selline see ideaalne koolilapse riidekapp ongi!

Kaido Kivi Türi Põhikoolist

Üks õige ja ideaalne koolilapse riidekapp peaks olema selline, et sinna mahuks ikka parasjagu riideid ära, samas aga võiks ta olla nii suur, et sõpradega peitust mängides saaks ennast selle taha ära peita. Aga oleks hea, kui see oleks väikene – väikesest kapikesest on lihtne asju leida. Suurust võiks olla nii palju, et sahtlitesse peale riiete ka muid asju ära mahuks. Väikest kappi on ka lihtsam liigutada, kui tuba on vaja ümber kujundada. Ta võiks olla nii madal, et tema peal saaks õppida või sinna televiisori panna. Kui aga on vaja väikese õe eest asju peita, siis on väga tarvilik just kõrgem kapp.

See kapp võiks vahel ka reisikotti asendada – umbes nii, et paned sinna sisse kõik vajamineva ja patsutad kappi kaks korda, ning see pole siis enam suurem kui tavaline koolikott. Nii oleks võimalik vabalt kõik õpikud, töövihikud ja vihikud kaasa võtta. Ja seejuures ei oleks kott raskem kui tavaline 12-leheküljeline vihik.

Aga kust selliseid kappe saada? Ei mina seda tea!

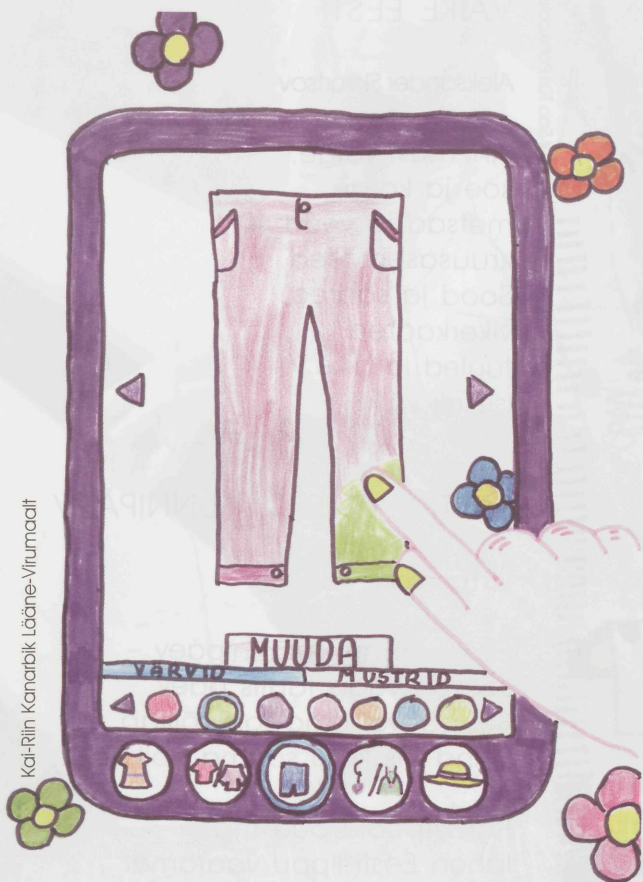
KEVADISED KLEIDID-PÜKSID

Kleidid-püksid pole tehtud papist!
Kleidid-püksid välja tahaks kapist,
õues tahaks joosta loojakuni,
ammu ära tüütas talveuni!

Lõpuks leidis ema siiski mahti
teha laialt kapiuksed lahti!
Riided aga – kes on seda näinud! –
talvega on pisikeseks läinud!

Pole enam ühtki suvemütsi,
kleiti, pluusi, seelikut ja püksi,
mida annaks vabalt selga panna!
Kingi jalga toppida ei anna...

Vaata, isa, õhtust käiku tehes:
äkki juba õues puud on lehes?
Kaasa võta suurem kilekott sa –
ehk on raha kasvanud puu otsa?

Kai-Riin Kanarbik Lääne-Virumaalt

Pipi-Lotta Kulla Laeva vallast

VÄIKE EESTI

Aleksander Skvortsov

Sini-must-valge,
soe ja karge,
metsad ja veed,
kruusased teed.
Sood ja saared,
vikerkaared,
tuuled ja äike.
Ise nii väike.

EESTI VABARIIGI SÜNNIPÄEV

Liis Laansalu

Eesti Vabariigi sünnipäev –
see on väga tähtis päev.
Sel päeval ema torti lõikab
ning siis kõiki sööma hõikab.

Pärastpoole õue ma
lähen Eesti lippu vaatama.
Õnnelikult selle ees
seisan, pisar silme sees.

EESTI VABARIIK

Darja Paenurm

Eesti Vabariigi aastapäev
on üks tore, ilus päev,
Igal aastal see on tähtis,
sest vabariik meid ise
kasvatas ja mähkis.

President ja politsei
korraldavad elu meil.
Endiselt kaitsevad nad eesti rahvast,
see on nende poolt nii vahva.
Kaugelt sinise vilkuri saatel
sõidavad politseiautod maanteel.

Me kodumaa on vaba ka,
meile igavesti kuulub ta.
Me suured rohelised metsatukad
ja rannaliiva ribad on nii pikad.
Suvel hullata saab kollasel liival,
üles kasvada lehmapiimal.

LUULETAVAD JÄRVEOTSA
GÜMNAASIUMI 4.A KLASSI ÕPILASED

EESTIMAA

Grete Saar

Videvikus avan silmad,
talvised ja jäised ilmad.
Kaunis on mu kodumaa,
siin ma elan vabana.

Meie Maarjamaa on habras.
Olgu vaba meie rahvas,
kaitsta tuleb vabadust,
meie linna varandust.

Kasvatagem järgmist põlve,
võtke lapselapsed sülle.
Näita neile Eestimaad,
et nad kaitseks Maarjamaad.

LAURA SAUGA VIIMSIST

Tere!

Olen Viimsi Keskkooli 7. klassi õpilane. Käin Viimsi kooli näiteringis K.O.K.K ehk Kunstiliselt On Kõik Korrektne. Laulan Viimsi kooli tütarlastekooris ja mängin kitarril. Alustasin luuletamisega 6. klassis. Olen ka luulevõistlustel osalenud ja saanud päris häid kohti.

MEIE KOHT

Me oleme tilluke tükk maailmast, aga suur tükk oma perekonnast. Meil on väike osake inimkonnast, aga suur osa armastusest.

Me kõik teame, mis on armastus ja pooled meist on seda kindlasti kogunud. See on midagi, mis on lõpmatu ja see hoiab, aitab ja kaitseb meid.

On neid, kel on lõppenud kurvalt, aga on ka neid, kel on siiani hästi. Me ei pea end muutma armastuse nimel, vaid armastust enda nimel.

Sest kui kaotame suuna ega seisa enam püsti, kaotame toe ja kukume.

Laura Sauga

SEE HETK

See hetk, kui ma sündisin maailma, see hetk tundus nii hea. Tundsin end iseendana ja miski ei vaevand mu pead.

Kui sündisin maailma, uude, oli maailm rõõmus ja hea. Lebasin vaikselt, magades, teadmata, mis pole hea.

Ei teadnud ma siis ei kurbusest, ei näljast. Mõtlesin vaid endale, mõtlesin, mis on mulle hea.

Aeg on läinud, aeg on tulnud. Maailma näinud nüüd ma. Ma tean, mis on hea, mis mitte. Olen kasvanud ja tean.

SILMADE ILU

Silmi on siniseid, rohekaid, pruune. Neid, mis meid reedavad, viskavad tuulde.

Saladusi räägivad, iga asja varjavad. Ütlevad, mis meeldib, ja me tundeid ei näita ka.

Silmad ka näitlevad, näitavad südant. Kõigile laulavad, tantsivad laval.

Nagu sinilind ja suitsupääsuke. Kuldne päike ja hõbedane kuu.

Meeldivad kõigile, kõik armastavad neid. Armsad ja ilusad, pisaraid täis.

SAJUILMAGA ON MÕNUS KIRJUTADA!

Jukka Itkonen

Maikuu teisel nädalal toimub Tartus ja Valgas kirjandusfestival Prima Vista, kuhu on oodatud ka soome lastekirjanik **Jukka Itkonen**, kes esitleb Emajõelinnas oma eestikeelset lasteluulekogu. Jukka Itkonen (1951) on väga mitmekülgne kirjanik, kelle sulest on kohe ilmumas juba kolmekümne seitsmes raamat. Jukka kirjutab luulet nii lastele kui ka suurtele, ning lisaks värssidele on loonud ka näidendeid, kuuldemänge, libretoosid, tõlkinud rootsi- ja ingliskeelset lastekirjandust ning kirjutanud nii laulutekste kui ka muusikat. Ta tegeleb ka maalimisega ning on kujundanud raamatuidki. Siinsed värssid on pärit peatselt ilmuvast raamatust „Mõnus sajuilm“.

RIKKURI TÄI

Rikkuri täi jaoks on raha vaid tähtis, rahapakk kaasas, ta rännata tahtis. Väsesid koormaga kogu aeg jamamast, alt vedas süda – nüüd täi leiad manalast.

MÕNUS SAJUILM

Siis, kui kaoksid kogemata piisatumalt veed, jääksime kõik pesemata ega keedaks teed.

Oleksid siis tolmuallad kõik me ujulad, ja kas liiva sees siis kalad üldse ujuvad?

Aga meie metsasalud, loomad ja kõik muud? Kuivaksid nad püstijalu – alles jääks vaid luud!

Kui nüüd paduvihma sajab, ilm näib veidi külma, võid sa mõelda samal ajal: „Mõnus sajuilm!“

Anastasia Purina Kopli Noortemajast

ÕIED PANGALUUGI TAGA

Suviti puhkevad õitsele roosid, piibeleh, kurereha.

Oma õuelt üks naine kõik õied viis peitu pangaluukide taha.

Lilledel puudu jäi valgusest ja taevasest vihmasajust.

Ja seepärast nendega juhtus nii, et närbudes longu vajuks seal viimne kui lilleõis.

Pangaluuke lukk maailmast lahutab, paks uks valvab panga rahu.

Sinna vabalt ka miljoni mahutab. Aga lilleke sinna ei mahu.

Tõlge soome keelest: Leelo Tungal

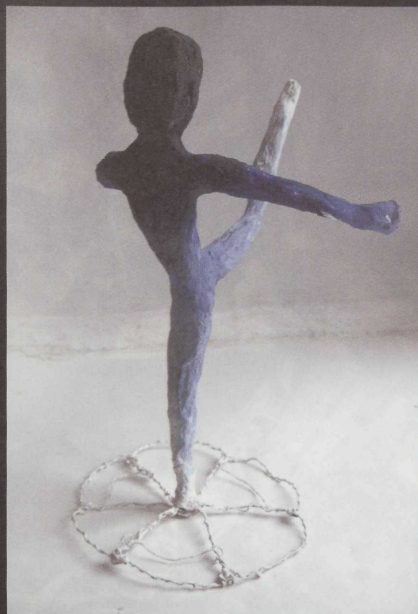
VANALINNA HARIDUSKOLLEGIUMI KUNSTIMAJA ÕPILASTÖÖDE NÄITUSELT

GALERII

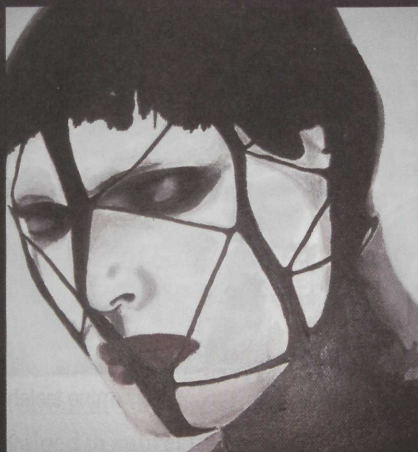
Martin Beck

Magda Helene Järvisoo

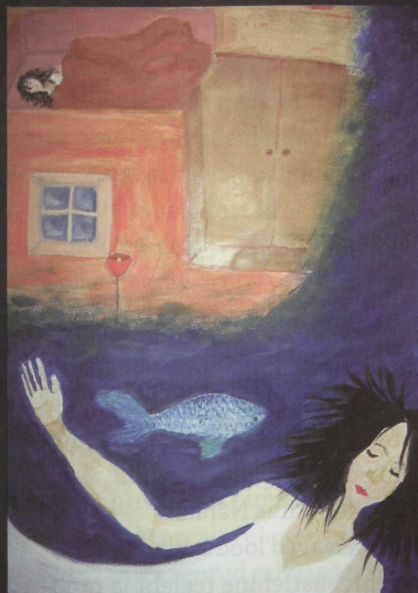
Ellsabet Hein

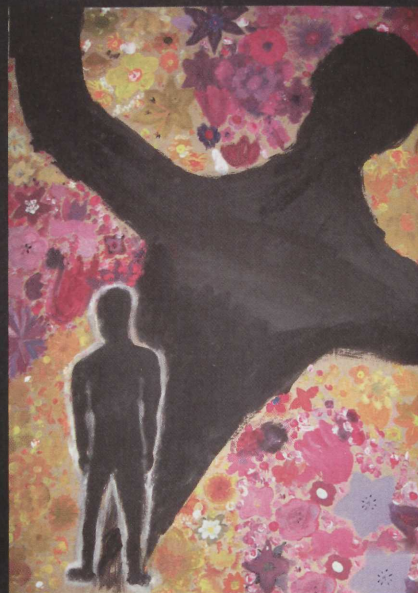
Lotta Koov

Paula Üleoja

Anete Maria Meresaar

Miina Ulfsak, Paula Toomsalu, Marta Inara Grins

Karl Markus Antson

Keskmine teeleht

TEELEHT

Teeleht on kodumaine hästituntud taim, mis kasvab niitudel, parkides, õuedel, teeservadel ja mujal kultuurmaastikul.

Mai Zernask

Nähka tihkus nutta, kuna oli ootamatult jooksu pealt kukkunud ja põlve veriseks kriimustanud.

„Ära muretse, kullake, kohe leiame teelehe ja paneme su haige koha peale. See aitab kindlasti,“ lohutas Juulimemm.

„Mis taim see on, kas ravimtaim?“ uuris Nähka.

„See on suur teeleht. Seda on ikka, nii palju kui mina mäletan, kasutatud haavade peale panemiseks. Aitab ka haudunud, hõõrdunud ja paistetanud ning põletada

saanud kohtadele panna. Ravib hästi! Lehtede mahl aitab ka sääsepistekohti ravida. Teelehe seemneist ja juurtest valmistatud tee võtab palaviku alla, hea juua nii kõha kui ka hambavalu puhul,“ selgitas memm.

„Räägi veel teeledest!“ palus Nähka.

Memm jätkas: „Meil kasvavad looduslikult suur teeleht, keskmine teeleht, süstlehine teeleht ja randteeleht. Kõige tuntum on muidugi suur teeleht. Suur teeleht on 5 – 30 cm kõrgune mitmeaastane taim, mille

See on suur teeleht. Seda on ikka, nii palju kui mina mäletan, kasutatud haavade peale panemiseks. Aitab ka haudunud, hõõrdunud ja paistetanud ning põletada saanud kohtadele panna. Ravib hästi!

lehed moodustavad maapinnal kodariku. Lehterebides tulevad nähtavale tugevad elastsed leherood, mis lubavadki taimel kasvada teeservades ja õuemurul, kus on tallamisoht kõige suurem. Teeleht ei kahjustu kergesti. Seda taime seostavad nime andmisel teeradadega nii eestlased, soomlased (ratamo), sakslased (Wegerich) kui ka venelased (podorožnik). Mõned indiaanlased aga nimetavad teda „valge mehe jalajäljeks”, sest taim levis uusasunike järel.

Keskmine teeleht on kena oma juurmise lehekodariku poolest ja eriti ilus öitsemise ajal. Seetõttu sobib ta hästi nõlvade haljastamiseks. Keskmise teelehe tolmukad ja tolmukaniidid on roosad ja seetõttu ka eriti ilusad, rand-teelehe öis on kollaste tolmukatega, süstlehisel teelehel on tolmukad valged ja suurel teelehel on öied hoopis rohelised. Keskmise teelehe öied on koondunud pika liduskarvase varre otsa tihedasse tähkõisikusse. Meie teelehtede öisikutest on see üks ilusamaid. Tähk on suhteliselt jäme ja meenutab saba, mistõttu on talle rahva seas ka mitmeid sabadega seotud nimesid antud. Kuid erinevalt paljude teelehtede tagasihoidlikest rohelistest kroonlehtedest on keskmise teelehe kroonlehed kaunilt heleroosad. Ilu lisavad veel pikad harali asetsevad lillad tolmukaniidid, mille otsas on nagu nõõpnõelapead valged või lillad tolmukapead. Sellised pika varre otsas kasvavad iludused ei jää märkamatuks kellelegi. Lapsed on neist valmistanud huvitavaid mängukanne ja korjanud niisama ilu pärast. Kogu Eestis on aga tuntud neist punutavad saani meenutavad mänguasjad ja sealt tuleneb ka saksasaan ning teised saaniga seotud rahvapärased nimed.

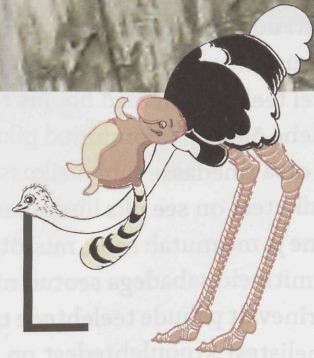
Teelehed öitsevad vahel juunist oktoobrini välja.”

Suur teeleht

VÄÄNKAEL

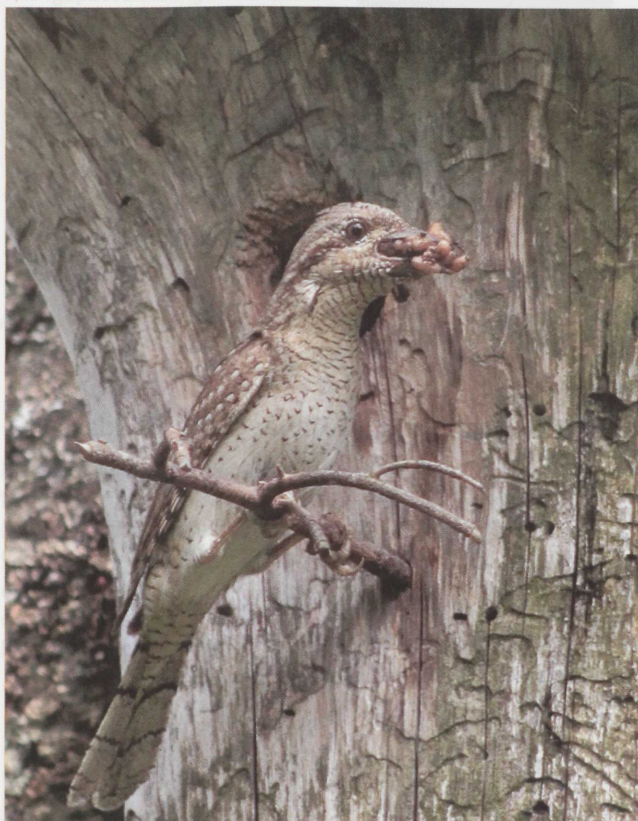

Peep Veedla

Külvilind on kohale jõudnud, põllumehi külvile kaman-dama: „Tee, tee, tee, tee...” Nii tundis väänkaela vana-rahvas. Pigem hõiskab väänkael siiski jõuliselt: „Piip-piip-piip-piip-piip...” ja ennekõike hoidku nüüd sipelgad piip ja prillid, sest neid langeb väänkaela saagiks suve jooksul loendamatul hulgal. Ainuüksi ühe päeva jooksul toovad väänkael poegadele üle kümne tuhande sipelga-nuku! Tõeline sipelgaõgija! Aga mis sinna parata, kui need sipelgad nii hästi maitsevad.

Väänkael on iseenesest üks vahva väike lind ning kui ei teaks, et ta rähnide hulka kuulub, peaksin mina teda küll kindlasti laululinnuks. Ega esmapilgul miski temas rähni ei reedagi, pole ei tugevat nokka ega kommet tüvedel turnida. Alles lähemal tutvumisel selgub, et rähnidele tüüpiliselt on ka väänkaelal kaks varvast ettepoole ja kaks tahapoole. Nendega saab turnida küll. Sipelgaid on aga maast ja pesast märksa lihtsam kätte saada kui tüve mööda taga ajada. Eriti

Siis saame tema intensiivset piibutamist sageli kuulda. Õnneks on vanad eestlased seda häält pidanud ilusa ilma kuulutamiseks, vastupidiselt paljude lindude vihmaennustamiskombele.

Fotod: Leili Roosalik

veel, kui oled varustatud pika kleepuva keelega – ka see on väänkaelal rähnilik tunnus.

Tugevat nokka väänkaelal pole ning seetõttu ei tao ta teiste rähnide kombel endale pesakoobast, küll aga kasutab teiste taotuid ning pesakastidki sobivad hästi. Kui juhtub, et väänkaelale sobiv pesakoobas on juba mõne tihase või kärbsenäpi poolt asustatud, ei häiri see piibutajat kuigivõrd, sest jõud käib neist üle ja haletseda väänkael ei mõista. Välja lendavad nii pesamaterjal kui ka munad ja pojadki. Väänkael ise pesa ei ehita ega hooligi pehmest ja mugavast elamisest, puhtust ta niikuinii pidada ei oska. Pere on tal aga suur, tavaliselt seitse kuni kümme last, olen leidnud isegi kaheteistkümne lapsega väänkaelapere. Pole siis ime, et neid sipelganukke nii palju kulub!

Miskipärast ei tassi aga väänkaelad lastele üksnes sipelgaid, vaid ka mitmesugust läikivat rämpsut, justkui mängimiseks lelusid. Küll satub siis pessa nii klaaskilde kui ka metallitükke ja plastmassi, kõike silmatorkavat, mida ümbrus pakub. Mis selle kraami kogumise tegelik mõte on, ega seda ei tea vist keegi. Kui minna aga kas või kogemata pesale piiluma, laseb väänkael kuuldavale rästikuliku sisina ning hakkab väänama pead mao kombel kahele poole. Ka pojad oskavad varakult kaela väänata, seega on lind oma nime aega välja teeninud. Ärritunult ajab väänkael veel suledki pealael turri ning näeb sedasi turritatult sisisesed ja vääneldes päris hirmuäratav välja. Kui ta aga piisavalt ülesärritatud pole ja leiab, et targem on märkamatuks jääda, surub väänkael end vastu puutüve ning tänu oma pruunikirjule sulestikule võib jääda sedasi märkamatuks küll.

Väänkael võib sattuda pesitsema meie kodule üpris lähedale, sest suuri metsi ta ei armasta, pigem otsib sobiva õõnsuse või pesakasti metsaserva või parki või koguni suuremasse aeda. Siis saame tema intensiivset piibutamist sageli kuulda. Õnneks on vanad eestlased seda häält pidanud ilusa ilma kuulutamiseks, vastupidiselt paljude lindude vihmaennustamiskombele. Ilusaid ilmu aga teadagi meil napib, nii et väänkaela piibutamist kuulame hea meelega. Nüüd, mais, piibutab väänkael sageli. Juunis, kui vaja poegadele toitu tassida, on suu pidevalt sipelgaid või sipelganukke täis ning piibutamine tuleb unustada. Vähemalt kolm nädalat võtab lastekasvatamine aega, enne kui nad kitsukesest rüpasest õõnsusest välja vupsavad. Ning hiljemalt septembris võtab juba terve perekond lõunamaareisi ette, et tuleva aasta maiks taas kodumail tagasi olla.

ahvatles ahvi.
ahmis apelsini.
in andis alla,
aga ahmis agaralt apelsini.
armastab arvutada
apelsinide ampsusi.

Andreas Nürmsalu
Põhikool 3b klass

Triinu Sepp Tallinnast

AHVIPOEG ALFI ARUTU ARMASTUS

Aasta alguses astus ahvipoeg Alf aiandisse. "Austatud aadlisoost aiandiomanik," alustas ahvipoeg alandlikult. "Annetage ahvikesele autokoormatäis ananasse, arbuuse, aprikoose, apelsine! Armastan arutult ahvi-tüdruk Adeelet. Abiellume ametlikult allveelaeval."

"Appi, appi! Anna andeks – aprillis ananasse? Arbuusid alles augustis. Aprillis aiandis ainult alpikannid."

"Aga aretage!" anus armunud ahvipoeg Alf. Agar abivalmis aednik alustas aegaviitmatult aretustöid. Aga amatöörist aednik astus auku, asendas apelsinid antoonovkatega, arbuusid austerservikutega.

Ahvikese ahastus aina arenes. Allergiline Adeele abiellus augustis Austria Alpides aadlikust aedniku, asiaat Adolfiga.

ÜHETÄHE JUTUD

Marili Piirisild Viluste Põhikooli 2. klassist

KEVAD KÄES

Kevad käes! Kevad käes!

Kaunis kelluke kilkab kelmikalt: „Kellukesel kena kleidike!”

Kõrk kannike kelgib: „Kannikesel kaharam, kaha-ram!”

Koerliblikas, kaunilt kirju, kirvendab kiiresti: „Kirju kevad, kirev kevad!”

Kuula, kägu! Kukulind kuulutab: „Kuku, kuku!”

Kogume kärmesti korvitäie kevadkogritsaid. Korralikud kräsulised kogritsaid! Kevadega kaasa kasvavad kikkapüksid. Kollase kaabuga kikkapüksid kõkutab: „Kevad kesal, kevad kesal!” Koos kevadega kiivitab kiivitaja: „Kiivit, kiivit!” Kuldnokk kõlab kõrgel. Kõrvadel kuldne kuulata!

Kraavikaldal komberdab kohmakatel koibadel krobeline konnapreili Krooks. Kutsub kõiki kevadkontserdile: „Krooks, krooks! Konnade kevadkontsert karges kraavivees, kesknädalal kell kolm. Kõik kuulama!”

Reivo Kähara Puhja Gümnaasiumi 1.b klassist

AHV JA APELSINID

Ahv armastab apelsine, apelsin ahvatles ahvi. Ahv ahmis aga agaralt apelsini. Apelsin andis alla. Ahv armastab arvutada apelsinide ampsusi.

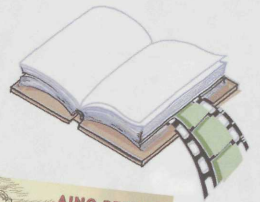
Põhjamaine puuksunaljaraamat

Norralase **Jo Nesbø** jutustuse „**Doktor Proktori puuksupulber**” peategelane Bulle on pisike punapäine poiss, kes uude elukohta kolides ei oska aimatagi, missugused seiklused teda ees ootavad. Esialgul tundub küll, et koolis teevad jõhkrad kaksikutest klassivennad Truls ja Trym väikemehe elu üpris raskeks, kuid Bulle ei heida meelt: tema uuel kodutänaval elavad vahva tüdruk Lise ja veel vahvam professor Proktor, kes on leiutanud sellise puuksupulbri, mille abil võiks isegi kosmonaute üles lennutada. Kes puuksunaljadest lugu peab, see saab lugedes küll päris palju naerda, kuid raamatust ei puudu ka põnevusmomentid nagu kangelaste sattumine kurikuulsasse Surmaauku, pahade poiste röövkäik professori majja ja Bulle kohtumine apla anakondaga. Kuid puuksupulber on kasulik igas olukorras! Raamatu, mis ilmus kirjastuse **Varrak** vahendusel, on illustreerinud **Per Dybvig** ja tõlkinud **Maris Kuuda**.

Väike tüdruk röövlite seas

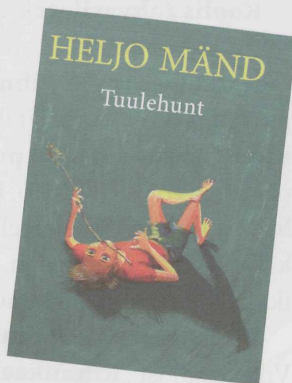
Aino Perviku „**Arabella, mereröövli tütar**” kuulus kindlasti paljude meie lugejate vanemate lemmikraamatute hulka ja kirjastuse **Tänapäev** avaldatud kordustrükk sobib suurepäraselt ka praeguste laste lugemislauale. Raamatus, mis jutustab üheksa-aastase Arabella elust piraadilaeval, on palju tõsiseid seiku – röövimine, möögavõitlus ja laevade põhjalaskmine on argipäine asi piraatidele, kelle ainsaks eesmärgiks sai varanduse kokkuajamine. Arabella isal, röövlipäalik Taaniel Tinal on sel viisil õnnestunud kokku ajada tohutuid rikkusi, kuid ühel päeval satub laevale rändur Hassan, kes paneb Tina oma eesmärgiks kahtlema... Küllap on paljud näinud Aino Perviku raamatu ainetel tehtud Peeter Simmi filmi ja arvatavasti saavad mitmed vaadata ka Olav Ehala samanimelist muusikali, mis esietendub eeloleval suvel, kuid kõige põnevam on kahtlemata ikka raamat ise. Seda enam, et kordustrükki ilmestavad **Edgar Valteri** vaimukad ja tabavad illustratsioonid.

JÄRJEHOIDJA

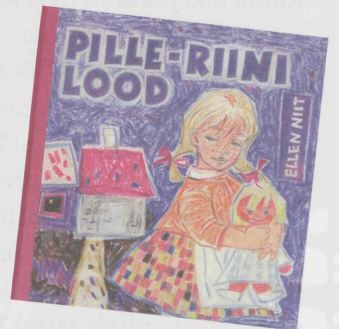
Lugu Ollest, kellele meeldib sõnadega mängida

Heljo Männi uus jutustus „**Tuulehunn**” pajatab kuueaastase poisi Olle igapäevatoimingutest. Olle on selle poolest isevärki poiss, et talle meeldib kodus mängida rohkem kui lasteaias teiste mudilaste seltsis tegutseda. Ja üks hea fantaasiaga lapsel ole tore olla ka koduseinte vahel, kus hommikuti äratatakse teda näitlev Kalliahv ja teistelgi mänguasjadel tekib vahel teatritegemisetaju. Peale selle meeldib Ollele ka sõnadega mängida – võib-olla saab temast tulevikus kirjanik? Kirjastuse **Koolibri** kaudu avaldatud raamatu illustreeris **Kamille Saabre**.

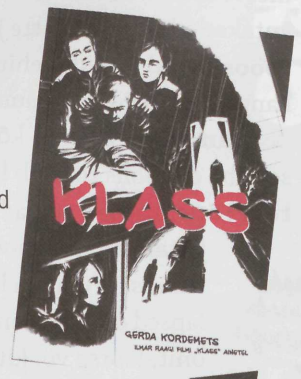
Pille-Riin juubeldab!

Ülivahvate lasteluuletuste kõrval on **Ellen Niit** kirjutanud ka toreid jutte, mis pajatavad soojalt ja südamlikult mudilaste elust suurte inimeste kõrval. Kuigi ajapikku on muutunud nii linnatänavad kui ka mänguasjad, on lapsed jäänud ikka samasugusteks uudishimulikeks ja tegusateks nagu pool sajandit tagasi. Jah: „**Pille-Riini lood**” said jürrikuus viiekümne aastaseks! Suure juubeli puhul avaldas kirjastus Tammerraamat kordustrüki nendest toredatest lugudest, ning värvikatelt illustreeritud vaatab vastu kunstnik **Vive Tulli** kujutatud väike tragi tüdruk. Palju õnne sünnipäevaks, Pille-Riin!

Klass kaante vahel

Kes on näinud **Ilmar Raagi** filmi „**Klass**”, see teab, et linatões kõneleb väga tõsistest probleemidest ja traagilistest sündmustest. **Gerda Kordemets** on need tõsised probleemid ja traagilised sündmused nüüd kirja pannud raamatusse, milles annab üksteise järel sõnaõiguse kõigile rängas koolikiusamises osalenud tegelastele – kannatajatele kõrval ka kiusajatele. Lugu on sedavõrd tõsine, et raamatut ei sõanda soovitada ei alg- ega ka põhikooliõpilastele, kuid samas peaksid seda lugema nii gümnasistid kui ka nende õpetajad ja vanemad, kelle suunav-juhtiv käsi aitaks vägivaldlastest koolidest välja tõrjuda. „**Klassi**” ilmutas kirjastus **Tänapäev**.

KIHNU PÕHIKOO LIS

Maire Sirel, tervisepsühholoog

Kurss KIHNU saarele! Pilk Eesti kaardile → **edela** suund → **Liivi laht** → Pärnust **laevaga** otse üle mere ~40 km! Või Pärnust Tõstamaa teed mööda **Munalaiu sadamasse** ja siis laevaga **meritsi** ~10 km! Krõbedama külmaga talvel, nagu näiteks tänavu, sai sealtkaudu Kihnu piki **jäätteid** isegi veel aprillis. Jääkaant mööda mine kas või jalgsi või suuskadel.

Kihnu saarel on pikk ajalugu. Eesti kaardil paistab Kihnu saar kui tilluke täpik kesk merd. Kihnu kui Liivi lahe **suurim saar** on vaid **7 km** pikk ja **3,3 km** lai. Kärmelt käies kuluks saare servast teise jõudmiseks umbkaudu tund. Võrratu looduse tõttu aga Kihnus kiiruga liikuda ei raatsi! Saare ajaloost on teada asustusest **3000** aastat tagasi. Kirjalikes allikates märgitakse saart esmakordselt aastal **1386** – **Kyne** nime all. Viimased **495 aastat** ehk aastast **1518** on Kihnu saarel elatud püsikindlat elu.

Elutark rahvas. Väikesel saarel kesk tujukad merd peab olema **tark, tugev ja oskama elada**. Ja seda juba palju põlvkondi järjest. **Üksmeeles** nii loodusjõududega ja **heas läbisaamis** ka üksteisega omavahel! **Kokkuhoidmise põhimõte** on ajast aega kehtinud nii inimeste endi kui saare teistegi rikkuste suhtes. Tarkused antakse edasi käest kätte ja **põlvest põlve**, sealhulgas **tööoskused** – kuidas ehitada laeva, püüda kala, kududa kangast-kindaid-kampsuneid jpm.

Kihnu kool erineb kõigist teistest koolidest see läbi, et koolis toimub kihnlaste ainulaadse **omakultuuri õpe**. Lapsed õpivad kihnu **käsitööd**, kihnu **laulu** ja **tantsu** ning hoolega käiakse **kihnu keele** tunnis, et õppida kohalikku murdekeelt. Kõik lapsed õpivad mängima **pilli**, kas viulit, akordionit, löötsa või kitarri. Kihnlase põlist **tark-**

vara – töökust ja töötahet – saab kasvatada otse oma **kooliaias**. Kas võib see olla tõsi, et Kihnu kool on ainuke Eestis, kus kooliaed kui **ehtsa töö harjutusväljak** hoitud tänaseni alles?

Koolis rahvariietes. Kihnlastel on oma rahvariietes tõesti uhke olla – kõik imetlevad! Värvikate triipudega rahvariideseelik ehk **kihnu kõrt** koos lillelise jaki ja pearätiga on erakordselt ilus vaatepilt. Tüdrukud kannavad **rõõmu- ehk punast kõrti**, kus õige palju punaseid triipe. (Foto 3). Poiste raudkindel rahvarüü – **kihnu troi** – on varrastel kootud tiheda koega üleni kirjatud villane kampsun, mis meestele meretuultes ikka sooja kaitset pakkunud.

Uudistelaeva kaptenid on Kihnu koolist. Kes Vikerraadiost „**Kihnukeelseid uudiseid**” kuulanud, teab, et saatejuhid on **Koldõ Kaisa** (Foto 1) ja **Pärnä Raigo** (Foto 2). Saate alustuslause – „**Kihnlasõd siin ning siälpuõl merd!**” – kõlab kui „vahva vahetunni” välja kuulutamine aga kõikidele eestlasele. Kuulakem vaid! Seda uudistesaadet on heameel kuulata mandrerahvalgi – saab teada ja imetleda, kuidas vahva rahvas saarel keset merd oma elu elab.

Aga vahetund? Mida Kihnu koolis vahetunni ajal tehakse? Sel vahetunnil, milleni minu silm ulatus, mängiti näiteks **lauatennist**. Kihnu last on aga **õues** kevade edenedes ootamas mustmiljon tegemist. Teatavasti on Kihnu saart ümbritsev mereala lindude üleuroopalise tähtsusega koondumispaik ja ohustatud lindude pesitsusala. Ümbritsevas linnuriigis toimuv on silmaga näha ja kõrvaga kuulda, kui vaid toast välja astuda.

Hea soov lõppu! Tsiteerin Kaisa ja Raigo tavapärasest lõpulauset kihnukeelsetele uudistele: „**Olgõnd ette rõemsad ning terved!**”!

KINODES 31. MAIST
EESTI KEELES!

AVASTA **JÄÄAEG** JA **RIO** TEGIJATE
UUS JA HÄMMASTAV MAAILM

HEÄLLI KEHILLIS!
KINODES 31. MAISta

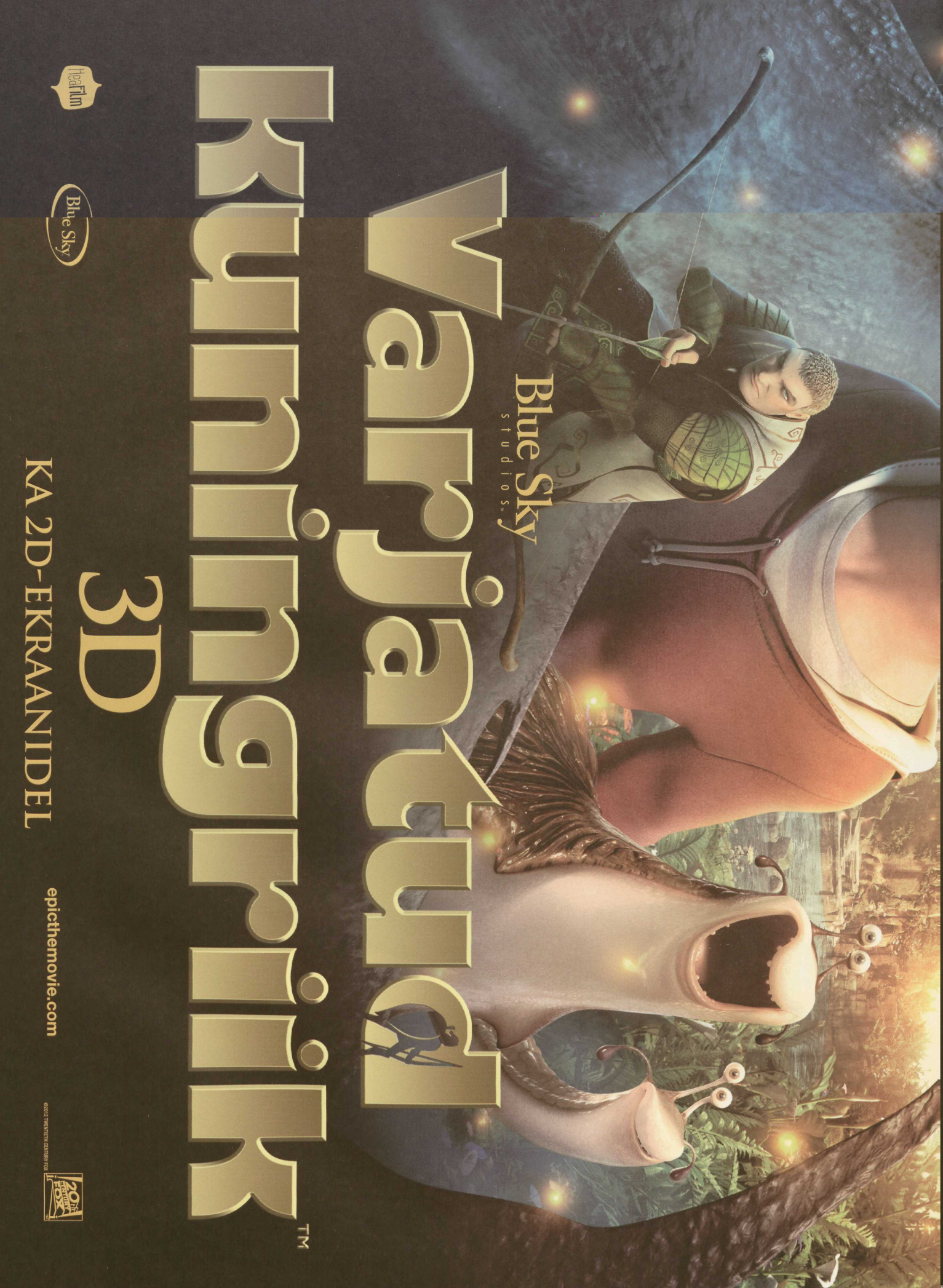
HEÄLLÄRS
KÄVÄN

BIRGIT ÖIGEMEEL

www.birgit-oeigemeel.com

Blue Sky
studios

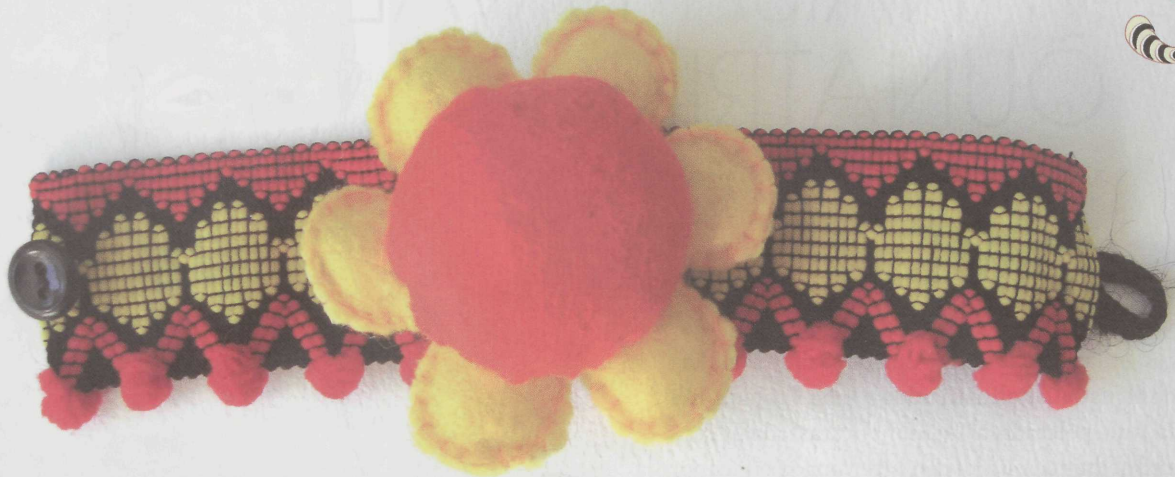
कुंगु फु पंडा

3D

KA 2D-EKRAANIDEI

epicthemovie.com

KÄEVÖRU-NÕELAPADI EMALE

Lully Gustavson

et enam ei leiagi üles. Otsimise peale kulub asjatu aeg.
Kingi oma emale ja vanaemale nõelapadi, mis on nagu käevõru.

Sinu emal ja vanaemal on sageli vaja midagi õmmelda. Sokikannadki tahavad nõelumist ja äratulnud nõop tagasi õblemist. Mõnikord kiirustades on ema nõela korra käest ära pannud nii,

Lõika minu lõigete järgi viltriidest kaks õit ja kaks õiesüdamikku. Õmble need nõopaugupistetega kokku. Enne lõplikku kokkuõmblemist täida nad mahulise vatiiniga. Ikka pulgakese abil, nagu olen sind eelmistel kordadel õpetanud. Nüüd õmble õiesüdamik õiele ja nõelapadi ongi valmis. Leia sobiv laiem ja tugevam dekoratiivpael ning kinnita lilleõis paelale. Kinniseks sobib aasake ja nõop. Nõelapadi-käevõru on ilus ja praktiline. Kindlasti valmistab selline sinu enda valmistatud kingitus palju rõõmu. Südamlikku emadepäeva!

VANAISA KAVAL ÕUNATRIKK

Mustkunstnik **Ande**

Trikk

Kevad tähendas lisaks soojade ilmade saabumisele ka aiatööde algust. Aias oli alati midagi teha – rohida, lilli istutada, kulu põletada, aiapäiklit korrastada...

Agarad aednikud olid ka Lembitu vanaema Eleanore ja vanaisa Mattias. Nende aed oli parajalt suur ning väga mitmekesine.

Aeda sisenedes mindi kõigepealt „Eleanore iluaeda”, nagu vanaisa seda nimetas. See oli tõesti ilus – aiaradu ääristasid mitmed lilled, ühed ilusamad kui teised. Kõige keskel sillerdas pisike veesilm, kosekese ja puha. Aia keskel oli istumisnurk aiatoolide, võrkküige, laua ning muidugi lõkkeasemega. Veidi tagapoolt võis leida erinevaid köögivilju ning pisikesi kasvuhoonegi.

Minnes köögiviljaaiast läbi tagaaeda, sattus peaaegu džunglisse. Seal oli aed pooleldi metsistunud: kõik puud, põõsad ja lilled kasvasid täpselt nii, nagu nad ise tahtsid. Selle põhjuseks ei olnud aga mitte vanaisa-vanaema laiskus või ajapuudus, aial oli täitsa meelega metsistuda lastud. „Et lastelastel oleks kuskil seigelda ja mõnuga onne ehitada,” põhjendas vanaisa seda ise.

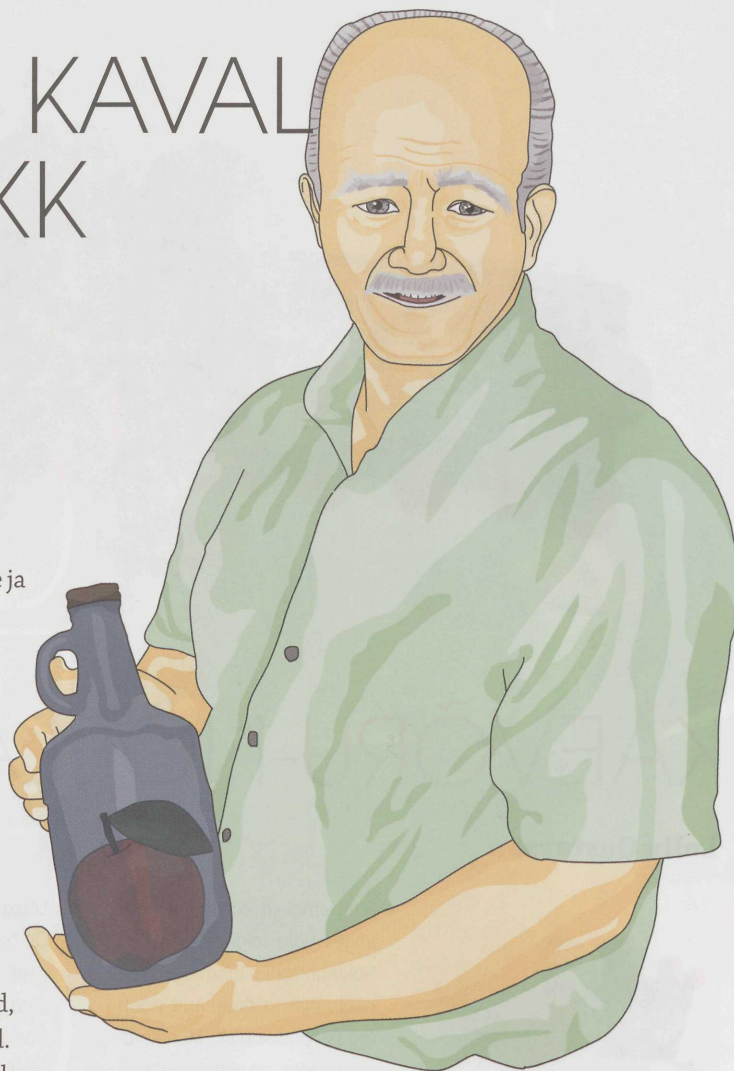
Metsik aed täitis oma eesmärgi väga edukalt – mitmete puude otsas võis näha Lembitu ja ta sõprade ehitatud onne. Samuti oli see suurepärane koht luureka, indiaanlaste, maadeavastajate ning muude seiklusmängude mängimiseks.

Loomulikult ei puudunud aiast ka viljapuud ja marja-põõsad. Neid võis leida igalt poolt – nii iluaias hoolikalt lillede vahele paigutatuna, istumisnurgas võrkküige hoidjatena, köögiviljaaias peenraid ääristamas ning metsistunud tagaaias täpselt seal, kus juhtus.

Igal sügisel korjasid vanaema-vanaisa hoolikalt kõik puud-põõsad tühjaks. Osa saadustest pisteti otse suhu ning osa läks sügavkülma, enamusest valmistas vanapaar aga moose ja mahlu.

Kunstnikukäega Eleanore maalis purkidele ja pudelitele ka kenad etiketid – nii said hoidistest toredad kingitused, mida oli hea võtta ning mis alati ka saajale rõõmu valmistasid.

Vanaisal oli ka oma nipp – tema armastas kinkida pudeleid, milles ilutses kena suur õun. Seda, kuidas õun

pudelisse sai või kuidas seda ilma pudelit lõhkumata kätte saada, ei selgitanud vanaisa kellelegi. See oli tema väike saladus.

Vahel täitis vanaisa pudeli ka teiste, pisemate aiasaadustega. Teinekord valas Mattias õunale juurde vanaema valmistatud õunamahla. Igal juhul oli tegu väga lõbusa kingitusega, mis lisaks maitseheale pakkus ka parajalt peamurdmist – no kuidas see suur õun sinna pudelisse ikkagi sai?

Kuidas vanaisa Mattias seda tegi?

Selleks, et õun sügiseks pudelisse saada, pidi Mattias juba suvel veidi vaeva nägema. Tegelikult oli see üsna lihtne – kui õunapuud olid ära õitsenud ja pisikesed õunamugulad juba tekkinud, sidus Mattias okstele pudelid nii, et oksa otsas olev õun jäi pudeli sisse. Siis oli õunamugul veel nii väike, et mahtus kenasti pudelikaelast läbi.

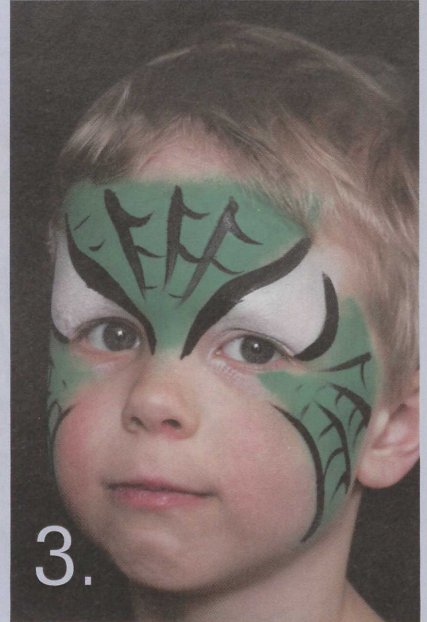
Edasi kasvas õun juba pudeli sees – sügisel, kui õunad valmis, ei jäänud Mattiasel teha muud kui pudel oksa küljest lahti siduda.

1.

2.

3.

4.

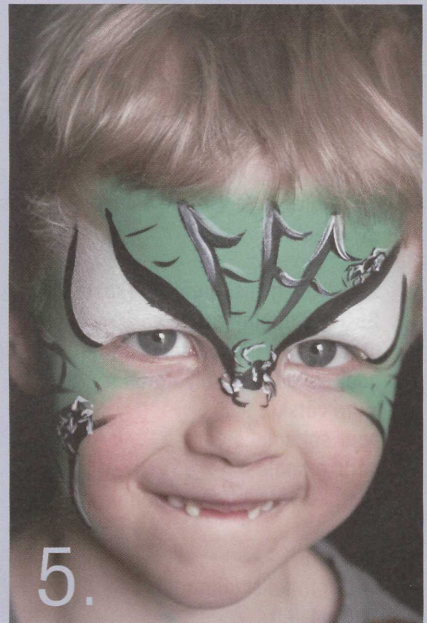
Pilt 1 – Võta švamm, tee rohelise värviga kokku ning tupsuta otsaesine ja põsed värviseks.

Pilt 2 – Tee laiem pintsel valge värviga kokku ja värvi ära silmalauade pealne osa. Selleks, et saada sujuvat üleminekut nahale, kasuta puhas švamm ja tupsuta valgeks värvitud osa ülemine serv üle.

Pilt 3 – Võta pintsel, mis on otsast koonusekujuline. Sellega saab hästi teha jooni, mis on keskest laiad (vajutad pintsli rohkem vastu nahka) ja otsast peenikesed (tõmbad pintsli nahast eemale). Sellega tee maalingule mustad jooned.

Pilt 4 – Peenikese pintsli ja musta värviga tee maalingule mõned ämblikud.

Pilt 5 – Loputa peenike pintsel, tee kokku valge värviga ning lisa seda ämbliku-võrgule ja ämblikutele.

5.

Mõned nõiad on rohelise mõtlemisega

Iris Müntel

Kindlasti oled tähele pannud, et nõidadeks kutsutakse ikka õrnema soo esindajaid. Tavaliselt kõneldakse neist küll halva tooniga, aga tegelikult on nõiad ju väga osavad inimesed, kellel on üleloomulikud võimed või väga tugevalt arenenud meeled. Seega võiksid kõik nõiad ennast uhkelt tunda ja volbriööl seda tähistada. Volbripidu peetakse ööl vastu 1. maid, mil nõiad kohtuvad kuraditega ning lustivad luudadega tähistatava all.

Mind huvitas, mida teevad sellel tähtsal ööl need, kes nõiad ei ole ja selleks ka ei saa. Pildil olev modell teadis rääkida, et nemad käivad volbriööl hoopis nõiajahil. See tähendab, et nad riietavad ennast tumedatesse rõivastesse ja ajavad luudadel sõitjaid taga. Vahepeal nõuab see lausa superkangelase võimeid, et mõni kihutaja kätte saada!

Seekordne maaling on saanud inspiratsiooni ämblikmehest, kelle võimed tulevad volbriööl suureks kasuks.

Maaling sobib väga hästi ka nõidade seltskonda sisse sulandumiseks.

Valikut minu tehtud töödest võid näha www.irisgrimm.net

Mai on kevadkuudest üks kaunimaid ja mõnusamaid. Pole veel tüütuid sääski, aga õhk on juba parajalt soe ja suvehõnguline. Seekord on mul pakkuda kaks eriti päikeselist, värvilist ja kevadist retsepti. Mõlemad omamoodi huvitavad, erilised ja maitsvad.

Kevadine riisinuudlisalat hernekreemiga

Võrratult värsk ja kevadine salat, mille teeb eriliselt toitvaks hernekreem. Nii ilusat värvilist salati oleks ju lausa patt söömata jätta! 4 – 6 sööjale

Salat:

- 250-300 g riisinuudleid (kasutasin laiemaid)
- 250 g šampinjone
- umbes 130 g päikesekuivatatud tomateid õlis
- paar spl päikesekuivatatud tomatite õli
- kimp värsket tilli
- paar spl sojakastet
- natuke soola
- (natuke värsket sidrunimahla)

Hernekreem:

- 400 g rohelisi külmutatud herneid
- 100 ml vett
- natuke pipart
- paar spl sojakastet

Pane suurem pott rohke külma ja mageda veega keema. Samal ajal, kui vesi keema läheb, aja pannil paar supilusikatäit päikesekuivatatud tomatite õli kuumaks ja lisa sinna ribadeks hakitud šampinjoniid ja natuke soola. Prae mõned minutid aeg-ajalt segades. Võta suurem kauss ja kalla sinna pannil praetud seeneribad ja viiludeks hakitud päikesekuivatatud tomatid. Valmista ette hernekreem: jätta peotäis herneid kaunistamiseks ning ülejäänud herved püreesta saumikseriga koos vee, pipra ja sojakastmega ühtlaseks kreemiks. Lisa hernekreem salatikaussi ootavatele praetud seentele ja tomatiribadele. Sega kõik omavahel läbi.

Kui suures potis on vesi keema läinud, puista sinna riisinuudlid ja keeda umbes 3 minutit. Seejärel kurna ja loputa külma veega läbi. Lisa nuudlid salatikaussi koos hakitud värsket tilliga ja sega hoolikalt hernekreemi ja muude komponentidega läbi. Viimistlet maitset paari supilusikatäie sojakastme ja soovi korral natukese sidrunimahla. Serveeri kohe.

KOKKA ISE!

Sandra Vungi tekst ja fotod

Astelpajutarretis kookosvahukoorega

Võib-olla mäletad eelmises Hea Lapse sööginurgas ilmunud unelmate šokolaaditordi retsepti, kus oli kasutatud isetehtud kookosvahukoort? Nüüd tuleb see vahukoore jälle mängu, aga seekord hoopis pokaalimagustoidus. Astelpajutarretis on küll pigem nagu paks astelpajukreem, mis on maitset hapukasmagus ja passib väga hästi maheda kookosvahukoorega. Sobib suurepäraselt näiteks emadepäeva lauale. Koguseliselt saad umbes 5 magustoidupokaalitäit.

NB! Astelpajumarjad pane eelmisel õhtul sügavkülmast tavalisse külmkappi sulama ja kookospiimapurgid pane ka samal ajal kindlasti külmkappi!

Tarretis:

- 400 g külmutatud astelpajumarju
- 200 ml vett
- u. 150 g (võib ka rohkem või vähem) suhkrut
- 2 pakikest RUF torditarretisepulbrit

Võta astelpajukarp külmkapist välja. Vala liigne vedelik karbist ära ning pane astelpajumarjad kaussi. Jätta umbes peotäis marju kaunistamiseks ja ülejäänud marjadele vala peale suhkur ja vesi ning purusta saumikseriga ühtlaseks. Mina jätsin kõik seemned ka sisse, minu arust olid need vahvad. Vala kausist segu väikesesse potti, lisa tarretisepulber, sega ning aja keema. Keeda segu umbes paar minutit, ise samal ajal kiirelt segades või vispeldades. Vala valminud segu magustoidupokaalidesse, täites neist veerand kuni pool. Kata pokaalid toidukilega ja jätta külmkappi vähemalt 12 tunniks tahenema. Kookosvahukoore valmistamiseks, kui astelpajukreem on vähemalt 12 tundi tardunud.

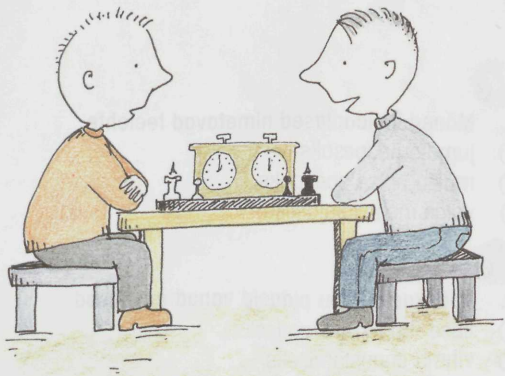
Kookosvahukoore:

- 2 purki täisrasvast kookospiima (nt. Santa Maria)
- vanillisuhkrut (tuhksuhkur) vastavalt maitsele

Võta mahajahutatud kookospiimapurgid külmikust välja, keera tagurpidi ning tee avajaga lahti. Vala vedel osa pealt ära. Kaabi lusikaga paks kookoskreem purkide põhjast sügavamasse suuremasse kausi. Lisa vanillisuhkrut vastavalt maitsele (mina panin mitu head supilusikatäit) ja vahusta mikseriga kohevaks vahuks. Võta magustoidupokaalid koos astelpajutarretisega külmkapist välja, eemalda kiled ning jaota igale ühtlaselt vahukoort. Kaunista astelpajumarjadega. Serveeri kohe.

MILLEST SA ALATI KOHE ÄRA TUNNED, KES ON TUGEV MALETAJA?

TUGEVAD MALETAJAD TÕSTAVAD MALENDEID, AGA

		Nord	kabu- hirm	Hedvig Vahemere- maade määnd	6-11- aastane skaut
		õppija, õpilane			
		... Simmul näitleja			Riina
		tüdruk- skaut			pikad peenikesed õõnsuseta makaronid
		doos, ravimi- kogus			
		Rooma number 502			Peep
		Jüri ... kunstnik			looma seljas sõitma
helitöö kahele pillile; kaheainimese ansambel		Dolores	Türgi		
maailmajagu		koera- tõug	pealinn tema		
riik Euroopas				August Gailit	
päriliku võimuga riigipea				gramm	teie Uno Naissoo
Eeva	tähestiku esimene täht		8. kuu		
	mina				
lennu- võimetu Austraalia lind			Koit Toome	vana- aegne relv	
				1. noot	
rott inglise keeles		Ester Mägi	Albrecht Dürer		Timothy Dalton
			piljardi- kepp		ekstrakt
Ivo	väga suur Ameerika okaspuu				
	vanuse				milli- liiter
õppe- aine, teadus- ala				3 x täht	
				Eesti	
100 m ²			täiusliku kehastus, kõrgeim eesmärk		

Ristsõna koostas Ilmar Trull

Vastus saada toimetusse! Parimatele lahendajatele auhinnaks CD!

VÄIKE MAIRIIN

Lembitu mõistatus

#49
04.2013

Maikuu jõudis kevad lõpuks päriselt kohale.

Esimeste suvesoojade ilmade saabudes otsustas Keit sõpradega grilliõhtu korraldada. Kuna külalisi oli oodata üsna palju, tahtis tüdruk aeda viia võimalikult pika laua.

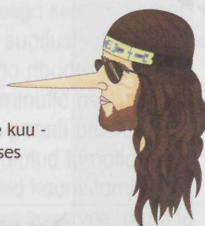
Kumb pildil olevatest laudadest aga pikem on?

Eelmine mõistatus

Eelmise mõistatuse lahenduseks on, et Urbani väide oli vale - muidu oleks ta iseendale vastu rääkinud.

Seekordse vastuseni jõudmiseks on aega terve kuu - lahendus koos uue mõistatusega ilmub järgmises ajakirjanumbris.

www.DaagilineDaagim.net

1. Mõned indiaanlased nimetavad teelehte

- a) jumala peopesaks
- b) musta naise soenguks
- c) valge mehe jalajäljeks

2. Väänkaela laulu pidasid vanad eestlased

- a) ilusa ilma kuulutamiseks
- b) vihma ennustamiseks
- c) äikese märgiks

3. Soome luuletaja Jukka Ikonen saabub mais Eestisse festivalile

- a) Head Read
- b) Prima Vista
- c) Sõpruspärg

4. Kihnu koolis on tunniplaanis lisaks tavalistele õppeainetele

- a) kokandus
- b) tsiviilkaitse
- c) omakultuuriõpe

5. Eurovisiooni lauluvõistlusel esindab Eestit tänavu

- a) Gerli Padar
- b) Birgit Öigemeel
- c) Maarja-Liis Ilus

6. Punk-rock-ansambel Sex Pistols oli pärit

- a) Inglismaalt
- b) USA-st
- c) Kanadast

7. 21. sajandi KIA-de isevärki iluvõret nimetatakse

- a) jaaguari kaelakeeks
- b) pantri silmadeks
- c) tiigri ninaks

Õiged vastused leiad sedasama ajakirja tähelepanelikult lugedes!

Nende vahel, kes saavad õiged vastused toimetusse enne 5. juunit 2013, loosime välja LAHEDAID RAAMATUID!

NB! E-posti teel saabunud vastused lähevad loosi ainult siis, kui sõnumis on kirjas ka **vastaja tavapostiadress või kooli nimi!**

Arte Gümnaasiumi näituselt

KEVADISI PAETISME

Leiutas ja kogus **Jüri Paet**

Milleks etteütluse eksam, kui ette öelda ei tohi?
Loomadest on kõige paremini toiduga kindlustatud
ahvid, kuna neil on oma leivapuu.

Juuksuri ja kliendi vahele tekkisid käärid.

Allapoole võöd naljades on nalja nabani.

Puude langetamisega võib kergesti puusse panna.

Kell on selleks, et inimene ajast ette ei ruttaks.

Nõupidamistel käivad need, kes ei viitsi tööd teha.

**Teades, et ülekohus ei seisa kotis, pole siis
mõtet kottidagi.**

Odav lend – sulg sappa ja lendab.

**Kui ei taha kaks korda ühele ja samale
rehale astuda, siis tuleks reha vahetada.**

SÕDURINALJU

**Kui teid karistati mitte millegi eest, siis olge
õnnelik, et te pole süüdi.**

Kui õigel ajal gaasimask pähe tõmmata,
siis ei saabu surm koheselt.

**Kui te unustasite midagi, siis tulefage meelde
nii, et keegi seda ei näeks.**

Kui teie pea on nagu kraanikauss, mis midagi kinni
ei pea, siis muretsege endale märkmik või isegi
kaks märkmikku, nagu minul on.

**Kui komandör andis käskluse: „Valvel!”,
siis tuleb ka valvel seista, sest selline on
loodusseadus.**

Aga teie, kursant, ärge targutage, et elus pole
nii nagu elus on.

NAERU-USS

Missugused loomad söövad sabaga?
Seda teevad kõik loomad – ükski neist ei riputa söömise ajaks saba nagisse!

Kas on võimalik paigutada ühe vihmavarju alla kolm elevanti nii, et keegi neist ei saaks märjaks?
Muidugi on – ainult sel juhul, kui parajasti vihma ei saja.

Kuidas tekkis mõte leiutada tõmblukk?
See mõte tekkis leiutajal, kes oli kaua vaadelnud kahte kallistavat sajalagset.

„Läheks õige homme tantsupeole?” küsib sajalagne oma pruudilt.
„Hea meelega!” teatab sajalagseneiu. „Hakkan siis kähku oma küüsi lakkima!”

Kängurupere jalutab rannas. Korraga küsib känguru-papa mammalt: „Kas pole imelik, et me pisipoju pole pikemat aega midagi küsinud?”
Kängurumamma vaatab oma kukrusse ja karjatab: „No mis sa kostad, poissi pole ollagi! Kes võis arvata, et ta jaksab juba kukrusse põgenemise jaoks sihukese suure augu närida!”

Metsa all toimub sipelgate maratonijooks. Kõik mutukad sibavad üksteise järel fini i poole, kuid just enne fini i-joonele jõudmist potsatab kõige nobedam sipelgas rohule ja jääb sinna lebama.

„Mis juhtus?” ruttavad teised teda abistama. „Kas sul lõppes jõud otsa?”
„Ei midagi sellist!” teatab juhtsipelgas. „Mul läks lihtsalt kärbes silma...”

Juku kõnnib rannas ringi ning karjub: „Kaduge siit! Laske jalga!”
Vastutulev tädi pahandab: „Miks sa, poiss, niiviisi kisendad!”
„Ma ei kisenda, vaid peletan jääkarusid eemale!” teatab Juku.
„Aga siin pole mingeid jääkarusid!” imestab tädike.
„No näed nüüd – peletamisest oli kasu!”

„Minu hobune on nii tark, et tarvitseb mul ainult hüüda: „Hop-hop!”, kui ta kohe hüppab!” kiitleb sõber Juku ees.
„See pole midagi erilist!” arvab Juku. „Minu hobune on palju targem: iga kord, kui ma hüüan: „Hip-hip!”, pasundab tema: „Hurraa!”

Loodusõpetuse tunnis küsib õpetaja: „Juku, ütle, palun, kust me võime leida pingviine ja jääkarusid?”
„Kuuekümne seitsmendalt leheküljelt, õpetaja!”

„Juku, kas sa oskad öelda, kumb jõgi on pikem, kas Emajõgi või Mississipi?”
„Mississipi!”
„Õige! Ja kui palju ta siis pikem on?”
Juku arvutab veidi aega oma näppudel ja teatab siis võidukalt: „Nelja tähe võrra, õpetaja!”

Juku läheb lemmikloomapoodi ja küsib: „Kas teil on siin kõnelevaid papagoisid?”
„Kahjuks praegu ei ole,” vastab müüja.
„No andke mulle siis vähemalt üks rähngi!” palub Juku.
„Rähnid elavad metsas,” teatab müüja. „Ja võta teadmisiks, et rähne pole võimalik rääkima õpetada.”
„Ma tean seda ise ka!” lausub Juku. „Aga nendega on võimalik vähemalt morsetähestiku kaudu vestelda!”

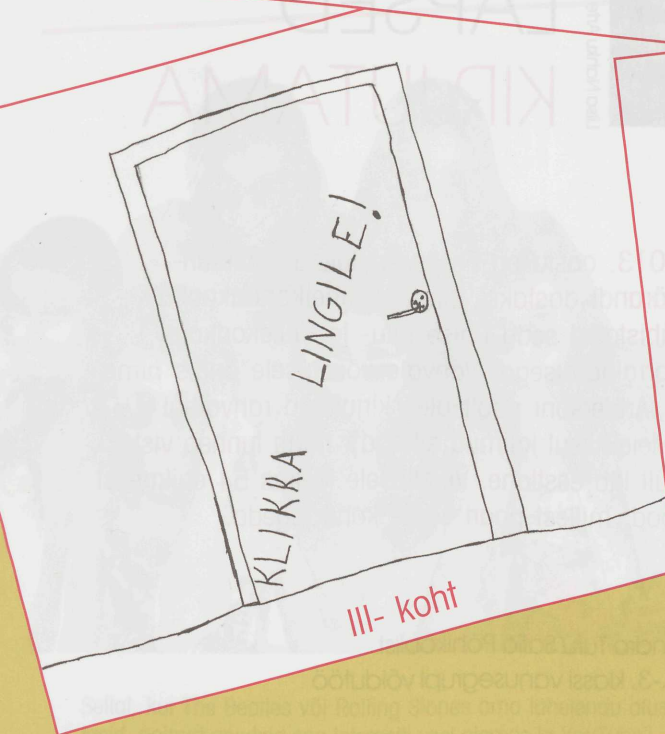

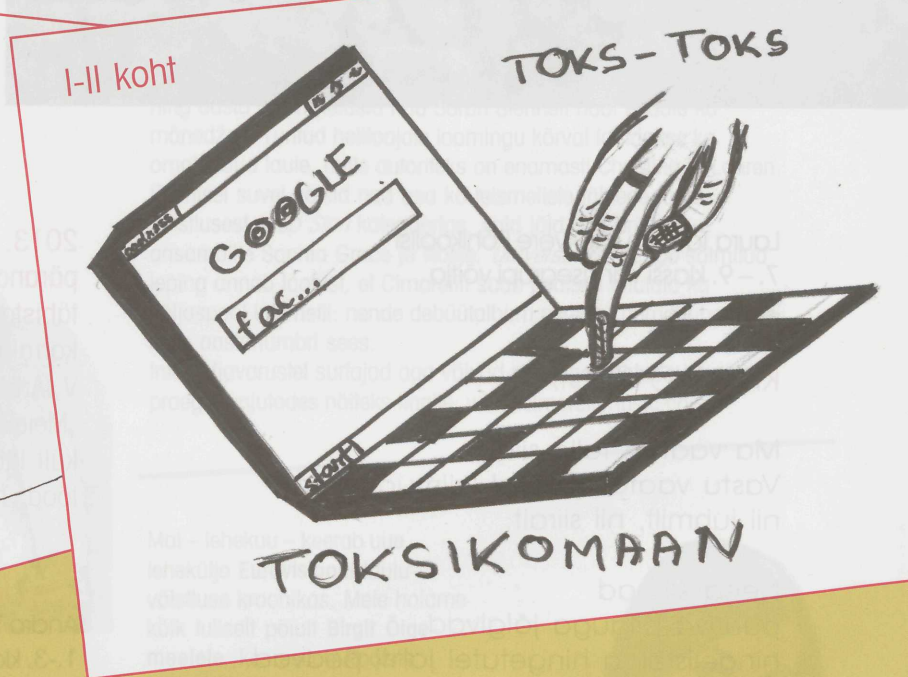
UUDISED

I-II koht

III- koht

I-II koht

Kõige paremini **naervad** koolijütsid on selgunud!

Üle-eestilise koolinoorte karikatuurivõistluse „Mida naerad, koolijütsid?“ teemaks oli tänavu **INTERNET**. 1. aprilliks laekus karikatuurivõistlusele **707 tööd 26 koolist**. Võistlust, mis on juba kujunenud traditsiooniliseks ja populaarseks, viib läbi Tartu Kunstigümnaasiumi õpetaja ja Varia Noorteklubi liige **Paul Kunman**. 27. aprillil toimus Tartu Ülikooli õpilaskodus karikatuurinäituse avamine ja võitjate autasustamine. Žürii hinnangul olid tulemused järgmised:

- 1.-2. koht Eleriin Rein, Elva Gümnaasium, juhendaja Helle Saue
- 1.-2. koht Kristi Vint, Tartu Kunstigümnaasium, juhendaja Paul Kunman
- 3. Liisi Kukk, Otepää Gümnaasium, juhendaja Leena Salumaa

- 4. Liisi Subbotš ev, Tartu Loodusmaja kunstiring
 - 5. Raido Randoja, Lääne Ühisgümnaasium
 - 6. Karola Siimsalu, Tartu Descartes'i Lütseum
 - 7. Hanna-Marii Margus, Elva Gümnaasium
 - 8. Pirgit Treier, Elva Gümnaasium
 - 9. Martin Luts, Tallinna Saksa Gümnaasium
 - 10. Liisgren Pärsalu, Tartu Tamme Gümnaasium
 - 11. Heleriin Võso, Tartu Kivilinna Gümnaasium
 - 12. Karolin Kruusaauk, Tartu Kunstigümnaasium
 - 13. Elo Kumel, Jõgeva Ühisgümnaasium
- Korraldajad tänavad kõiki osalejaid ja juhendajaid!

Liisa Nahku Arte Gümnaasiumist

KRIIMUDE SILMADEGA KIISU PANI SIMUNA KANDI LAPSED KIRJUTAMA

Laura Tatkam Laekvere Põhikoolist
7. – 9. klassi vanusegrupi võitja

KRIIMUD SILMAD

Ma vaatan talle silma ...
Vastu vaatavad mul kriimud silmad
nii juhmit, nii siiralt.

Need silmad
puuriva pilguga jälgivad,
hingelistel ja hingetutel jahti peavad.

Need silmad
mõtted rändama viivad,
rahulolevalt hüpnotiseerivad.

Need silmad
seest sulatavad:
nii salapärased, nii sügavad.

Need silmad
meele murravad,
südame haledaks teevad.

Need kriimud silmad ...
Puurivõre tagant mind jälgivad.
Varjupaigas oma peret ootavad.

2013. aasta on Eestis kuulutatud kultuuri-
pärandi aastaks. Simuna kihelkonnakoolid
tähistasid seda ühise jutu- ja luulekonkursi
korraldamisega. Vahvale võistlusele andis nime
V. Andersoni poolt üles kirjutatud rahvalaul
„Meie kiisul kriimud silmad“, mida tunneb vist
küll iga eestlane. Võistlusele laekus 54 eriilmelist
tööd, millest paari saate kohe lugeda.

Andro Turu Salla Põhikoolist
1.-3. klassi vanusegrupi võidutöö

MEIE KIISU

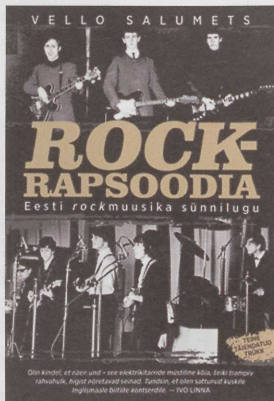
Õues olid külmad ilmad,
meie kiisul kriimud silmad.
Tal oli metsas oma kepp, piip ja känd,
istus uhkelt kännul ja püsti oli händ.
Väljas sadas valget lund,
täna oli esimene emakeele tund.
Tulid tüdrukutirtsud ja poisinagad
kiisu juurde aabitsaga.
Kes näpuga veel tähti taga ajas,
sellel oli tüli majas.
Kes aga luges soravalt,
sai kingituse oravalt.

LEHEKUU TÄHELENNUD

UUDISED

Kes on pidevalt lugenud meie rokikooli-rubriigist Vello Salumetsa lugusid bändide tekkimisest ja staaride rokitaevasse tõusmisest, see teab, et mõne muusiku tee kuulsuse juurde on justkui siidiga sillutatud, mõned peavad aga rängalt vaeva nägema, et leida oma stiili ja teed publiku südamesse. Hiljuti ilmus kordustrükina Vello Salumetsa raamat „Rockrapsodia”, milles on

kirjas eesti rokkmuusika sünnilugu. Muuhulgas saab lugeja üksipulgi teada ka seda, missugused olid meie esimeste rokkansamblike koosseisud. Mõned bändid mängivad laval tänini, mõnede loomingut võib näha-kuulda plaatidelt ning roki ajaloo tele- ja raadiosaadetes. Üht-teist leib siiski ka internetis surfates.

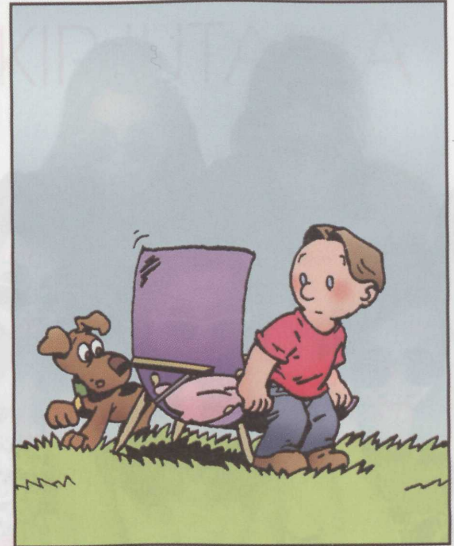
Oma esimese EP „Hello There” andsid tüdrukud välja aastal 2008, ning aasta hiljem leidsid nad Sarah Stenneti näol endale ka mäenedžeri. Tuntud heliloojate loominguga kõrval lauldakse ka omaloodud laule, mille autoriteks on enamasti Christina ja Lauren. Eelmisel suvel võtsid nad osa ka teismeliste tähtede laulu-võistlusest *Web Stari* kategoorias, kuid jäid alla brittide ansambli Sophia Grace ja Rosie. *Universal Musicuga* sõlmitud leping annab lootust, et Cimorellit saab peatselt kuulata ka väljaspool interneti: nende debüütalbum peaks ilmuma juba selle aastanumbri sees. Internetiavarustel surfajad aga võivad nendega kohtuda juba praegu, vajutades näiteks lingile: www.cimorellimusic.com

Sellal, kui The Beatles või Rolling Stones oma täheleendu alustasid, polnud arvuteid ega interneti veel olemas ja YouTube'i taolisest nähtusest võis ainult fantaseerida. Muusikud alustasid teed kuulsuse poole ikka kodukandi klubidest ja kontserdilavadel. Eks tänapäevalgi nõua nii mõnegi andeka muusiku esiletõusmine nii aega kui ka energiat, kuid samas on paljud südide noored osanud interneti abil eakaaslastele meelepärast muusikat pakkuda. Üks sellistest ansamblistest on Cimorelli, kelle tutvustamist ajakirjas soovivad tulisealt paljud lugejad. Kõlav itaaliapärase nimi Cimorelli on tegelikult vokaalansambli liikmete perekonnanimi. Ansambli laulab nimelt kuus õde: Christina Lynne, Katherine Ann, Lisa Michelle, Amy Elizabeth, Lauren Christine ja Dani ehk Danielle Nicole Cimorelli. Kadestamisväärset suur perekond, kas pole? Tegelikult kuulub Cimorellide perre ka viis venda, keda võib mõnes bändi videos näha, ning üks neist, Michael, on õdede seltsis ka oma kitarriga musitseerinud. Algul hakkasid muusikat tegema kolm vanemat õde, ajapikku löid aga teisedki kaasa. Noorim, Dani, võeti kampa alles aastal 2010.

Mai – lehekuu – keerab uue lehekülje Eurovisiooni laulu-võistluse kroonikas. Meie hoiame kõik tulisealt põialt Birgit Ögimeelele, kes esitab Rootsis Mihkel Mattiseni – Silvia Soro laulu „You’re Not Alone” – eestikeelse pealkirjaga „Et uus saaks alguse”. Põidlapidajad leiavad oma rõõmuks Birgiti pildi meie postrilt. Birgiti tunnevad ja armastavad meie lugejad teadagi juba ammu – elasime kaasa tema võidule saatesarjas „Eesti otsib superstaari” ja paljudel oli õnn näha Birgiti Maria osas Vanemuises etendunud „Helisevas muusikas”, rohkestest kontsertidest kõnelematagi. Kas aga teate, et Birgit osales esimest korda Laulukarusselli võistlusel juba 9aastaselt? Laululastel on, kellest eeskuju võtta!

KRIS & TOMMI

T.S.-13

ELUST SUUREMAD SEIKLUSED TAVALISES TAGAHOOVIS

Kujutage ette, et ühe täiesti tavalise maja aias, kus on pealtnäha vaid täiesti tavalised puud ja põõsad, keeb tegelikult hea ja kurja vaheline võitlus, milles osalevad kartmatud sõdalased, alatud pahalased ja õilis kuninganna. Ning täiesti tavaline tüdruk, kes täiesti juhuslikult justkui nõiaväel muudetakse niisama pisikeseks kui metsa ja kogu loodust kaitsev metsarahvas ning ka nende surmavaenlased, kopitust, kõdu ja mädanemist pooldavad kurikaelad. Nii sai lühidalt kokku võetud lennukas animaseiklus „**Varjatud kuningriik**”, mille autoriteks on „Jääaja” ning lustilise „Rio” tegijad animastuudiost „Blue Sky”.

17-aastane Mary Katherine ehk MK külastab oma isa, muust maailmast täielikult eraldunud hajameelset professorit, kes on juba aastaid oma metsas asuvas majakeses püüdnud tõestada, et meid ümbritsevas looduses elavad väikesed olendid, kes näevad välja nagu meie ise. MK üllatuseks selgub, et isal on kõik need aastad õigus olnud ning võluväl tõmmatakse tüdruk sellesse maailma just sellel hetkel, mil kuninganna Tara

kärnkonna ja paljude teiste värvikate tegelastega peab MK tegema kõik, et päästa nende maailm, aga samas ka meie oma.

Juunikuu on hetkel veel liiga kaugel, et sellest hetkel

Nimi: Lauri Such
Vanus: 17
Elukoht: Väätsa
Kool: Järvamaa
Kutsehariduskeskus
Hobi: trummid

KOLME- AASTASENA TRUMMIDE TAHA

Räägi enda hobist: miks meeldib just trumme mängida ja millal oli esimene kord?

Sattusin esimest korda trummide taha juba 3aastasena ja olen neid mänginud tänini. Meeldib trumme mängida, kuna saan nii arendada oma loominguilisi ja muusikalisi oskusi. Ja veel aitavad nad hästi emotsioone välja elada.

Kuidas sa trumme õpinud oled?

Mind õpetas isa, kes on muidu ise õppinud ja ka bändi teinud.

Räägi oma bändist ja endast seal.

Bändis mängin ma loomulikult trumme. Kõige enam meeldib bändi juures see, et hoiame kokku ja käime hästi palju koos. Kusjuures kohtusime juhuslikult. Andrus (bändi liige) küsis mul, kas ma oskan djembet või trumme mängida. Vastasin, et oskan – tegime proovi ja nii saingi bändi.

Millised on teie bändi plaanid?

Ütleme nii, et meil on sel suvel hästi palju kontserte plaanis ja siis üritame nime ka teha. Praegu on meil enamasti proovid.

Räägi oma esinemistest.

Viimati saime esineda *Tallinn Music Weeki* raames toimunud *Red Emperolil*, kus esinesime samal laval koos Anis Aru-metsaga, kes oli üks superstaarisaates osalejaid. Mäletan seda, et enne lavale minekut oli tohutu närv sees, aga rahvast oli vähe ja harjusime viimaks ära. Ajasime sassi ka,

aga õnneks ei saanud keegi aru. Publik oli lahe! Kuigi oli seda vähe, olid kohalolijad hästi erksad.

Mängid sa veel mingeid pille peale trummide?

Jah, ma mängin veel djembet, bongot ja parmupilli. Neid olen ka täiesti ise õppinud ja alustanud nullist.

Kas sa muusikakooliga pole kokku puutunud?

Ei ole ja nooti ka ei tunne.

Räägi, kas oled trummidega võistlustel ka osalenud?

Jah, olen küll. See oli 2006. aastal, kui Väätsal toimus minimisterite valimine. Seal oli vabakava ja sain oma oskusi näidata. Lavale minnes käed surisesid ja kartsin väga, aga oma imestuseks ma võitsin selle. Mäletan, et peale võiduteate saamist polnud mingit emotsiooni. Alles 10 minuti pärast sain aru, mis toimus.

Milllega sa veel tegeled?

Peamiselt teen veel sporti. Näiteks mängin jalgpalli.

Mis on sinu jaoks muusika?

See on minu eneseväljendus

Mida ütled lõpetuseks?

Tehke oma unistused teoks ja... *rock'n roll*
Küsitles **Anna-Maria Uulma** Saue Gümnaasiumist

Minuti**muusika**

Maailma kõige lühemaks kontserdiksi peetakse Ameerika bändi **The White Stripes** etteastumist Kanada turneel. Ansambel koosnes abielupaarist: kitarrist Jack White'ist ja tema trumme mängivast naisest Meg White'ist, ning nende 2007. aasta juunis St Johnis George'i tänaval antud kontsert ei kestnud **minutitki**. Kogu eteaste seisnes lavale ronimises, üheainsa noodi mängimises ja oma fännide tervitamises. Bändi austajaid oli õnneks White'ide plaanist juba ette teavitatud, muidu oleks ehk pahandusigi tekkinud. The White Stripes pääses küll lühima kontserdiga Guinnessi rekordite raamatusse, kuid paljude muusikute protesti tõttu otsustati lõpuks siiski, et seesugune rekordiliik sinna raamatusse ei sobi. Siiski oli tegu üsnagi populaarse bändiga, kes pääses oma lauludega kolmel korral isegi Top Teni ja sai aastal 2004 koguni kaks Grammyt. Bänd teatas oma lailiminekuks aastal 2011.

Neli ja pool tuhat Kittyt!

Hello Kitty-kraami leidub meie kandiski päris palju – alates kaisuloomadest ja lõpetades T-särkide ning koolikottidega. Jaapani lastel on aga Kitty'de valik kindla peale mitu korda suurem. Maailma suurim Hello Kitty kollektsioon ongi jaapanlanna **Asako Kandal**: Guinnessi rekordite raamatusse läks Asako kirja 4519 erineva Hello Kitty kujulise eseme omanikuna. Lisaks mänguasjadele, mütsidele-põlledele kuuluvad kogusse ka praepann, elektriventilaator ja isegi Hello Kitty kempsupott!

SIIT JA SEALT

Väike, aga tubli

Rekordid on halastamatud: ikka leidub keegi, kes on eelmisest rekordiomanikust pikem, raskem, kergem või lühem. He Pingpingi rekord läks peatselt üle Indias elanud 57 cm pikkuse Gul Mohammedi valdusse ning praegu ilutseb maailma lühima mehena Guinnessi rekordite raamatus hoopis Nepaalist pärit **54,6 cm** pikkune **Chandra Bahadur Dangi**. Dangi on sündinud aastal 1939, niisiis pole mingit kahtlust, et seitsmekümne neljandal eluaastal võiks ta veel kasvu visata. Liiatigi kohtusid rekordite registreerijad mehe sugulastega, kes on kõik sama masti nagu Chandra Bahadur. Olgu kuis on, kuid kahtlemata pole maailma lühimal mehel sellist muret riiete hankimisega nagu kahe ja poole meetri pikkusel Sultan Kösenil!

Pea pilvedes

Maailma kõige pikemaks elusolevaks inimeseks tunnistasid Guinnessi rekordite raamatu koostajad kolm aastat järjest (2010, 2011 ja 2012) türklase **Sultan Köseni**, kes on sündinud aastal 1982. Ankaras mõõdeti 2009. aastal Köseni pikkuseks **246,5** sentimeetrit, millega mees purustas „ainult“ 236 sentimeetri pikkuse hiinlase Bao Xishuni rekordi. Veidi hiljem, aastal 2011, võitis Sultan iseennast: siis mõõdeti tema pikkuseks juba **251,4** cm. Lisaks pikkuserekordile on Sultan Kösenil ka maailma suurimad käed (28,5 cm) ja suurimad jalad (36,5 cm).

Teise pikkuserekordile pretendeerinud mehe, ukrainlase Leonid Stadniku väidetavat rekordi (257 cm) ei saanud Guinnessi ametnikud registreerida, kuna mees arvas, et rekordi püstitamiseks piisab fotode saatmisest ega lasknud mõõtjaid endale ligi. Piltide järgi oletasid aga asjatundjad, et Stadniku kasv ei ületa 231 sentimeetrit, nii et türklane jäi pjedestaalile püsima. Kuigi rekordiomanik on uhke olla, väidab Kösen, et hiigelkasvust on talle rohkem tüli kui tulu: tülika kasvu tõttu jäi tal kooliteegi pooleli ja parajate riiete hankimine valmistab pidevalt peavalu. Pildil näeme Sultan Kösenit 2010. aastal maailma kõige lühemaks meheks olnud **He Pingpingi** kõrval. Kahjuks suri 74sentimeetri pikkune hiinlane juba 2010. aasta märtsis.

PUNK ja SEX PISTOLS

Vello Salumets

situatsionistide mõtteavaldusi ja sobitasid neid nüüd rokimaailmaga. Situatsionistid toetasid „argipäevapoliitikat” ja „igavlemise esteetikat”. Nende meelest ei olnud modernse ühiskonna keskpunktiks enam töö, vaid vaba aeg. „Plaadifirma asi on plaatide turustamine, mitte meile tingimuste määramine,” kuulutas Johnny Rotten.

Punkbändide kõmulised vembud üritasid seda mehhanismi alasti kiskuda. See oli sama loogiline nagu nende rokiklišeisid raputav muusika ja õmblusi esile toov riietus. Punk saavutaski hetkeks eesmärgi. Nende omad plaadifirmad, mingid modernsed kooperatiivid, näitasid, et tootmine ja tarbimine ei pruugi olla ainult raiskamine ja tühja-tähja valmistamine, vaid ka autentne vajaduste rahuldamine ja selle kaudu elu muutmine.

1970ndate keskel, pärast USA kõmubändi Ramones Inglismaa kontserte, proovisid mitmed briti ansamblid katki murda muusikasse ilmunud masendavat eristumist, laialivalguvust ja räästunud individuaalsust. Aastakümne lõpu *punk-rock*'ist saigi taas ansambli-muusika, esinemiskohtadeks kujunesid tänavad ja prooviruumid ehk siis samad paigad, mis olid määratlenud 60ndate biitmuusika olemuse.

Punk saigi kohe avalikkuses samasuguse positiivse ja spontaanse pitseri nagu omal ajal biitlite muusika. Nagu 60ndatelgi, kuulus punkbändi palju boheemlastest üliõpilasi ja keskklassi jõmpsikaid.

Punk seadis üheks peaesmärgiks 60ndate optimismi ja kauni väliskesta pahupidipööramise. Ta irtitas avalikult näkku biitmuusika nooruslikkusele, võttes igapäevavaenlaseks nii roki kui ka riigi valitsejad. Kui 50ndate *rock'n'roll* raputas argi- ja koolikeele klišeisid, tegi punk täpselt sama 60ndate biidi tardunud väljendustega. Punk oli esimene noorsoomuusika vorm, mis hülgas romantika. Seevastu pungi taustaks olid juba selged poliitilised ideed ja püüdlused. Punkansamblite **Sex Pistols** ja **The Clash** mänedžerid Malcolm McLaren ja Bernard Rhodes olid õppinud 60ndatel kunstikoolis tundma Sartre'ilt mõjutusi saanud prantsuse

SEX PISTOLS

Kui küsida mõnelt rokkmuusikaga kursis ameeriklaselt, milline briti *punk-rock*'i tegelase nimi talle esimesena meelde tuleb, siis poleks see mitte Johnny Rotten, vaid hoopis Sid Vicious. Paljudele määras just Vicioust ümbritsenud müüt *punk-rock*'i põhiolemuse: anarhia, raevukus, nihilism, metsik ekstsess, apaatia ja hoolimatus ümbritseva suhtes, rahulolematuse, noorelt suremine jne.

Johnny Rotten ja Sid Vicious võisid olla küll enim tähelepanu pälvinud Sex Pistolsi liikmed, kuid tegelikult juhtis bändi hoopis kitarrist **Steve Jones** (1955), kes oli haaranud kitarrist pihku 70ndate algul, inspireerituna sellistest bändidest nagu T. Rex, The Faces, The Stooges ja The New York Dolls. 1973 tutvus Jones trummimängija Paul Cooki ja kitarrist Wally Nightingale'iga. Moodustati bänd nimega The Strand. Kaks aastat hiljem hakati külastama skandaalset antimoele spetsialiseerunud SEXi-nimelist riidepoodi, mille üks omanikest oli New York Dollsi mänedžerina tegutsenud Malcolm McLaren. Kuulnud, et poisid teevad bändi ja otsivad proovirume, pakkus ta ennast mänedžeriks, soovitades Wally Nightingale'i asemele ansambliisse kaasata oma alluva, bassimängija **Glen Matlocki**

(1956) ja laulusolistiks roheliseks värvitud juustega **John Joseph Lydoni** (1956). Steve Jones oli asjaga päri ja pärast tutvumist Lydoniga, kes tänu oma ussitanud hammastele ristiti Johnny Rotteniks, oligi Sex Pistolsi nimeline bänd koos.

Ansambli esimene kontsert toimus 6. novembril 1975 Saint Martinsi kunsti-kolledžis. Pärast 1976. aasta septembris toimunud esimest pungifestivali Londoni klubis „100 Club“ kirjutas Sex Pistols alla plaadilepingule EMIga ja novembris ilmus nende esimene singel teravalt poliitilist süsteemi salvava tekstiga „**Anarchy in the U.K.**“. See ajas paljud riigiametnikud tagajalgadele ja pärast Suurbritannia turneed, kus paljud plaanitud kontserdid skandaali kartusest ära jäid, ütles EMI plaadilepingu üles.

1977. aasta veebruaris lahkus ansamblist Glen Matlock, põhjuseks kasvavad lahkkelid Johnny Rotteniga. Uueks bassimängijaks tõi Rotten oma sõbra **Simon John Ritchie'** (1957), kes sai lavanimeks Sid Vicious. McLaren toetas tema kandidatuuri, sest Viciousi tänavakraade väljanägemine sobis määndžeri arusaamaga punkmoest. Polnud tähtis ka asjaolu, et erinevalt teistest bändi liikmetest ei osanud Sid üldse bassi mängida.

1977. aasta kevadel sõlmis Sex Pistols plaadilepingu Virgin Recordsiga, kes avaldas bändi teise singli „**God Save the Queen**“. Ametimehed nägid selles plaadis juba otsest rünnakut Briti monarhiale ja BBC pani loole eetrikeelu. Kuid kõigele vaatamata tõusis singel Briti tabeli teisele kohale. Nüüd oli aeg küps albumi avaldamiseks. Sex Pistolsi ainuke ametlik stuudioalbum „**Never Mind the Bollocks Here's the Sex Pistols**“ salvestati 1977. aasta suve hakul. Sid Vicioust ei lastud üheski loos bassi mängida ja need partiid mängis linti Steve Jones. Album ilmus 1977. aasta oktoobris. Kriitikud jagunesid küll kahte leeri, kuid paljud poed keeldusid albumit müümast. Selline otsus tundub

tagantjärele vaadates kummalisena, sest „Never Mind the Bollocks“ tõusis Briti tabeli tippu ja sellest kujunes üks kõigi aegade mõju-kaim rokiplaat. Sinna on punutud niisugused ajatud punkhümnid nagu „Holidays in the Sun“, „Anarchy in the U.K.“, „God Save

the Queen” ja „Pretty Vacant“. Kuid see jäi anarhialipul masti tõstnud Sex Pistolsile esimeseks ja ühtlasi ka viimaseks tähelennuks. Bändi viimane Inglismaa kontsert toimus 1977. aasta jõulupäeval ja järgmise aasta algul suunduti kahenädalasele USA turneele. Egokonfliktide ja kehva organiseerimise tõttu kõrbes bändi tuur põhja. Üks probleemide allikas oli heroini-sõltlasest Sid Vicious, kes nõudis kaklusi üles kiskudes ja publikut söimates üha uusi narkoode. Tulemuseks oli bändist väljalöömine. Aga see polnud veel kõik: USA turnee ajal jõudis Johnny Rotten määndžeriga niivõrd tülli minna, et pühkis pärast viimast kontserti Sex Pistolsi tolmu jalgadelt. Inglismaale naasnud, vahetas ta oma nime tagasi John Lydoniks ja asutas koos koolisõbra Jah Wobble ja endise The Clashi kitarristi Keith Levene'iga ansambli Public Image Ltd. Sid Vicious aga kolis New Yorki, hakkas esinema solistina, sai kaela oma pruudi mõrvamise süüdistuse ja suri 1979. aastal narkootikumide üledoosi tõttu.

Ja oligi kõik. Kuid lühikesele tegutsemisele vaatamata sai Sex Pistolsist Briti *punk-rock*'i suurkuju, täielik antitees turdunud dinosaurusele, milleks oli muutunud tollane rokk. Peaaegu kõikidest lauludest, mis see bänd on avaldanud, on saanud *punk-rock*'i klassika ja lausa pungi-loosungiteks on kujunenud Johnny Rotteni tollased pressiavaldused: „Mulle ei meeldi rokkmuusika, ma tahan seda kõike lõhkuda“; „Ma vean kihla, et teie ei vihka meid nii palju kui meie teid!“. Sex Pistolsi viimase kontserdi lõpus pöördus ta San Francisco publiku poole sõnadega: „Kas teile ei tundu, et teid on petetud? Head öhtut!“

Videoklipid:

RAMONES:

<http://www.youtube.com/watch?v=91oq6d4gYiQ&feature=related>

SEX PISTOLS:

<http://www.youtube.com/watch?v=na7A3-UCCYE&feature=related>

http://www.youtube.com/watch?v=8z2M_hpoPwk

<http://www.youtube.com/watch?v=2Ah1JM9mf60>

PUBLIC IMAGE LTD.:

http://www.youtube.com/watch?v=jPj-8_wOZcA

AUTODEST

Ütle üks hea autolapse nimi!

Aasiast üles kerkinud neljarattaline

Jüri Trouberg

Kia Optima

KIA MOTORS

mootorrattad. Veoautode tootmiseni jõuti aastal 1962 ning 1974. aastal said valmis esimesed KIA sõiduautod. Automaailmas ei olnud korealastel algul kerge läbi lüüa, kuid mõistlikult asju ajades ja partnereid otsides liikus KIA toodang siiski tõusujoont pidi – kui 1986 ehitati vaid 26 autot, siis järgmisel aastal oli see number kõvasti tõusnud: Kia laskis välja tervelt 95 000 masinat. Sõlmiti partnersidemeid Fordiga ja aeti

Kia Sorento

Kia Soul

Meiegi liiklusmaastikul üsnagi populaarseks saanud KIA nimi näib esimesel pilgul akronüümina ehk esitähelühendina nagu näiteks BMW ehk Bayerische Motoren Werke.

Samas kõlab ta nii kenasti, et võiks olla ka naisenimi – nagu näiteks Mercedes.

Aga tegelikult pole õige ei üks ega ka teine oletus: Lõuna-Korea vanima autotootja KIA Motors Corporationi loodud masinatele anti nimi hiinakeelsete sõnade kaudu. Autoajaloo uurijad ütlevad, et „ki“ tähendab hiina keeles „üles tõusma, kerkima“ ja A tähistab Aasia mandrit. Niisiis anti KIA-le kaasa uljas hüüdlause „**Kerki üles Aasiast!**“

Andekad asiadid on teadagi vägagi kannatlikud ja järelekindlad inimesed: ripa-räpa suuri asju ei alustata. Kui jaapanlase Soichiro Honda autotööstus sai alguse jalgrataste parandamisest ja valmistamisest, siis alustasid lõunakorealased aastal 1944 veelgi tagasihoidlikumalt: algul toodeti käsitsi jalgrataste osi, 1951 hakati valmistama juba korralikke trampvankreid ja 1957 tulid liinilt ka

asju Mazdaga, ning 1992. aastal registreeriti juba ka USA-s ettevõtte nimega Kia Motors America.

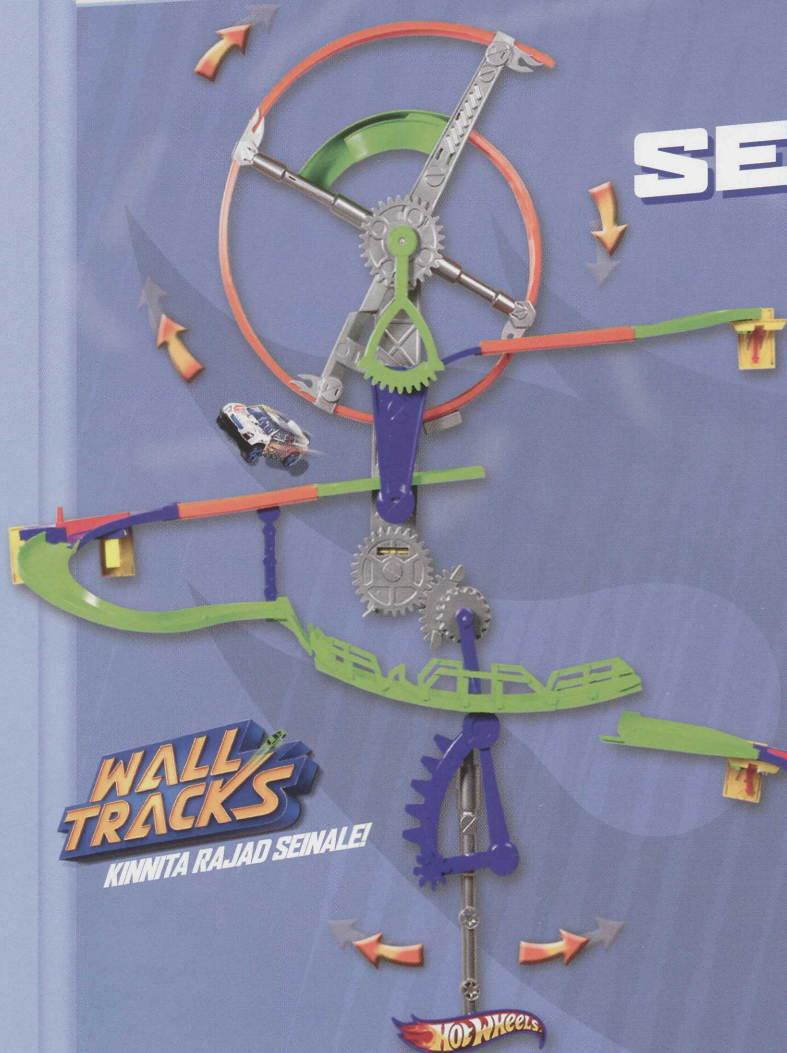
Sellelipoolest ei jäänud ka KIA suurest Aasia majanduskriisist puutumata: aastal 1997 kuulutati välja KIA pankrott ja aasta hiljem omandasid autotootja aktsiad kaks ettevõtet: Hyundai Motor Company ja Ford Motor Company.

Aastast 2006 otsustas KIA pöörata rohkem tähelepanu ka Euroopa turule. Uus sakslasest peadisainer Peter Schreyer leidis, et KIA peab olema oma välimuse poolest juba kaugelt ära tuntav ning mõttes välja uut moodi iluvõre, mis sai hüüdnimeks Tiigrinina. Hyundai grupi koosseisus jõudis KIA aastal 2006 maailma kuue suurima autotootja hulka. 2012. aastal müüdi kogunisti 2,72 miljonit sõiduriista.

KIA logo erkpunane võrvitoon tähistab päikese kirglikkust, ellipsikujund ümber tähtede olevat aga planeedi Maa tunnuseks. Kirglikult Aasiast üles kerkinud korealaste autod ongi juba jõudnud kõikjale üle maakera.

SEINARALLI ALGAB!

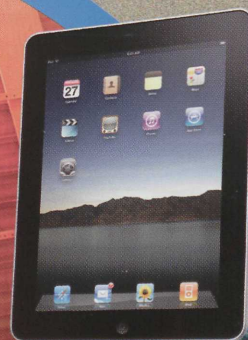
Automaailmas toimub pidevalt uuendusi ja sensatsioone. Julgete mõtete maailmas tegutsevad ka mudelautod: eksib see, kes arvab, et võidusõitjaid kokkupuude seinaga ei vaimusta. Otse vastupidi: Hot Wheelsi mudelautode jaoks on leiutatud lausa seinarajad, mis sobivad suurepäraselt autohuvilistest poiste ja tüdrukute tubadesse. Natuke nokitsemist – ja suur võidusõit seinarajal võib alata!

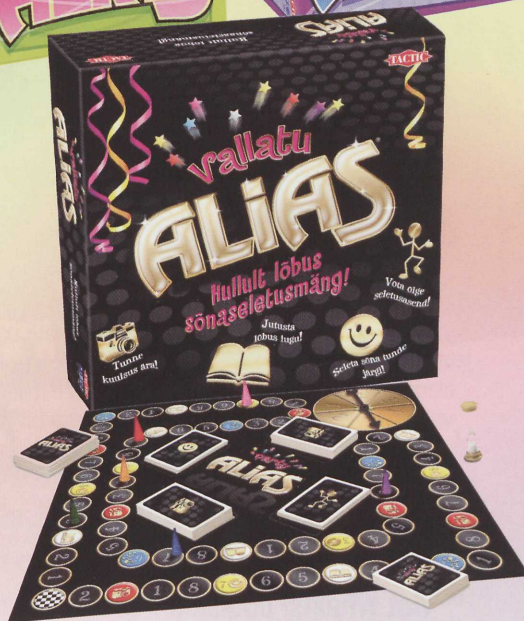
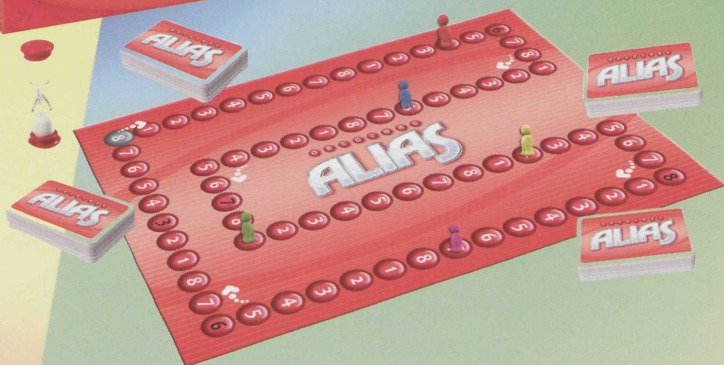
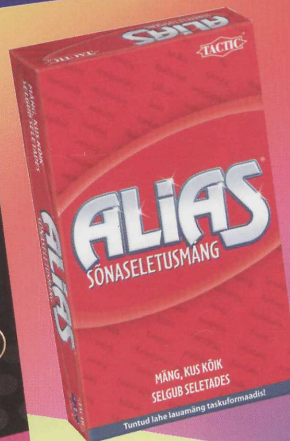
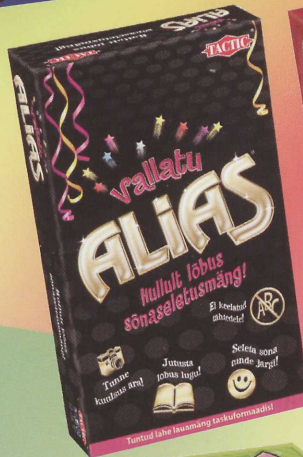
**WALL
TRACKS**
KINNITA RAJAD SEINALE!

Põnev oleks teada, kas oled korraldanud sõpradega mudelautode võiduajamisi? Võib-olla oled neid pildistanud või hoopis joonistanud ennast autoroolis? Saada üks oma piltidest või joonistustest toimetusse enne **5. juunit 2013**, et osaleda võistlusel, mille auhindadeks on mudelautod, peapreemiaks aga Hot Wheelsi seinarada Rimonnelt! E-posti puhul kasuta aadressi: toimetus@healaps.ee

Näita, mida suudad ja võida iPad!

Aga kui juba uudistest juttu tuli, siis on Hot Wheelsil nüüd ka eestikeelne kodulehekülg, mille aadress on www.hotwheels.ee. Seal saad mängida, vaadata klippe, uurida Hot Wheelsi uudiseid – ja mis peamine: osa võtta Hot Wheelsi võistlustest, mille peauhinna on Ipad!

Mõistatada on mõnus!

Kõik, kes on mõnel kenal õhtupoolikul sõprade ja sugulaste seltsis **Alias** mänginud, teavad, et selle laheda lauamängu juurde kuulub nii põnevust, naeru kui ka – mis seal salata – vahel ka pahameelt, kui keegi mängupartneritest näib olevat pika taibuga või ei saa sõna suust. Pikapeale tulevad aga kogemused ja vilumus – siis on lausa lust poolelt sõnalt mõista, mida sulle seletada püütakse. **Alias** mängides saad uusi teadmisi, õpid ennast paremini väljendama ja kiiresti sõnu seadma. Ega see väga lihtne olegi, sest seletustes ei tohi kasutada samatüvelisi sõnu: näiteks **õpetaja** kohta ei saa öelda „inimene, kes õpetab lapsi“, küll aga sobib lausuda „inimene, kes harib lapsi“ või „teeb lapsi targemaks“.

Aliase perekond on ajapikku kõvasti kasvanud: klassikalise punases karbis Aliase kõrval on olemas kollases karbis peituv **Junior Alias**, sinikarbiline **Joonista ja arva**, lisaks neile pidudele paslik **Vallatu Alias**, **Nutikas Alias** ja **Pöörane Alias**. Reisile sobib kaasa võtta taskuformaadis Aliase või ka Vallatu Aliase.

Lootust võita **Rekatolt Aliase Joonista ja arva** variant on neil, kes enne **5. juunit 2013** arvavad ära ja saavadav toimetusse vastused järgmiste sõnaseletuste vastused: kõrge torn Tallinnas, millel koidust ehani lehvib meie rahvuslipp; ülikoolilinn Emajõe ääres; linn, mida kutsutakse Eestimaa südameks; Eesti suvepealinn; park Tallinnas, mille rajas Peeter I oma abikaasa auks; Eesti rahvuslind; juurvili, mida meil vahel kutsutakse teiseks leivaks ja mis on pärit Ameerikast.

Huvi pärast võiksite vastuste juurde kirjutada ka, kui palju aega kulus nende nimede ja sõnade välja-nuputamiseks.

REKATO

nüüd mängime...

NB! Ärge unustage piiluda ka AS Rekato veebipoodi: www.rekato.ee